

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 33, П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 33, FRIDAY, AUGUST 18, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Непростимі злочини Москви

Петро Часто

Рівно 80 років тому, в серпні 1937 року, червона Москва, вже після двох голодоморів з їхніми багатомільйонними жертвами, з новою силою зчервонила невинною людською кров'ю весь величезний простір СРСР, цієї безмежної тюрми народів. І знову, як у 1921 році, як у 1932-1933 роках, винятково тяжко постраждав український народ – винний лише в тому, що на той час ще не до кінця був знищений.

Сьогоднішня путінська Росія нібито не застосовує масового терору, не будує концтаборів, не повертається до однопартійної системи і до боротьби з „ідейними відхиленнями“. Але й не засуджує жодного зі смертельних гріхів, скоєних за всю советську історію. Навпаки – вважає цю історію великою, славною – такою, що й нині надає Росії життєдайного змісту. Володимир Путін шкодує за розпадом СРСР, має це за „найбільшу катастрофу ХХ ст.“. І це не просто жаль, а практична політика повернення у „світле минуле“.

Як вдається цьому дрібному чоловічкові робити свою нещасну країну знов такою, що несе нещастя іншим народам?

А відповідь дуже проста: річ не стільки в ньому, скільки в російській національній ментальності, котра для, сказати б, повноти існування мусить мати більш чи менш кривавого вождя-тирана. Втім, цю ментальність ледве чи й можна назвати національною, бо національне, в його нормальному розумінні, – це доцентрова, звернута на себе енергія, самовдосконалення, саморозвиток. Росіяни ж як тип – то завжди рух назовні, від самих себе, самоцільний, несвідомий рух номад. Все одно, в який бік і проти кого, аби тільки від власних воріт.

В. Путін так довго при владі саме тому, що він символізує Росію, котра не хоче змінюватися. Не змінюватися для більшості росіян означає те саме, що бути великим, обраним для особливої місії народом. А коли в темній, абсолютно позбавленій самокритичності голові присутня „особлива місія“, то не мають жодного значення такі „буржуазні“ винаходи, як рівень і якість життя. Навіть якраз навпаки: чим тяжче росіянам живеться, тим частіше на площах найбільших міст з'являються один біля одного, поруч, портрети Сталіна і В. Путіна.

Проте набагато небезпечніше, що в російській суспільній нарадів повертаються відверто безсовісні спроби виправдати масові сталінські репресії, за своєю жорстокістю небачені за все проминуле буття людства. Російськомовні інтернет-сторінки, присвячені цій тематиці, пропонують безліч версій, ледь замаскованою метою яких є перекласти

(Закінчення на стор. 23)

Лист Януковича „виправдав“ Путіна перед ООН – Юрій Сергєєв

Яна Полянська
Радіо Свобода

Колишнього постійного представника України при ООН Юрія Сергєєва допитали у справі про державну зраду экс-президента Віктора Януковича. Його викликали як цінного свідка, який був присутнім тоді, коли представник Росії Віталій Чуркін демонстрував звернення В. Януковича про використання збройних сил Росії на території України. Ю. Сергєєв розповів про дипломатичне закулісся подій лютого-березня 2014 року, коли Кремль розпочав анексію Криму.

Росія використала листа экс-президента В. Януковича для того, аби легітимізувати своє вторгнення до українського Криму. Про це 15 серпня під час допиту в Оболенському суді заявив дипломат.

Ю. Сергєєв розповів, що під час засідань Ради безпеки ООН 28 лютого і 1 березня 2014 року представник Росії Віталій Чуркін аргументував вторгнення Росії до Криму „державним переворотом в Україні, який загрожує життю росіян у Криму“.

Таким чином, спершу Кремль плянував використати на свій захист норму про гуманітарну інтервенцію, сказав Ю. Сергєєв. Для цього озвучили звернення про введення військ від Сергія Аксьонова – людини, яка називала у той час себе „прем'єр-міністром Криму“.

„Із нашого боку було чітко сказано, що це агресія. Я сказав про агресію під час закритого засідання, але вперше публічно я сказав 1 березня. Мене підтримала низка тих, хто виступав“, – сказав Ю. Сергєєв.

Утім, після того як представники інших держав-членів Ради безпеки ООН розкритикували позицію Москви, стратегія Росії змінилась, каже дипломат. В. Чуркін надалі аргументував вторгнення статтею 51-ю Статуту ООН про право

Колишній постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв. (Фото: Постійне представництво України при ООН)

будь-якої держави звернутися по допомогу.

І заяву В. Януковича використали саме як інструмент легітимізації військової агресії, свідчив тодішній постійний представник України при ООН. Для цього звернення було не лише прочитане й продемонстроване присутнім.

(Закінчення на стор. 22)

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Джон Гербст знає і розуміє Україну

„Голос Америки“

ВАШІНГТОН. – Спроби аргументувати відмову надання зброї Україні не витримують жодної критики – стверджує колишній Посол США в Україні Джон Гербст.

За його словами, заяви про те, що „Україна є глибоко розділеною країною“, є застарілими і беруть свій початок в звіті Центрального Розвідувального Управління (CIA) 1990-их років, де йшлося про можливий розкол України.

Щодо аргументу про безнадійну корумпованість України, Дж. Гербст зазначає, що дана заява не є повною та вводить в оману. Натомість Дж. Гербст зазначив серед досягнень України очищення банківської системи, реформу закупівель, перехід до єдиної ринкової ціни на газ, що дозволило знизити дефіцит бюджету на 80 відс.

Окрім того, думки про те, що Сполучені Штати нібито не надто зацікавлені в Україні, йдуть врозріз зі словами глави Пентагону Джима Метіса, який усвідомлює зростаючу агресію Росії і її пляни змінити існуючий міжнародний порядок. Саме заради досягнення цих цілей, наголошує Дж. Гербст, Президент Росії Володимир Путін почав війну з Грузією і Україною.

Ще однією помилкою Дж. Гербст називає аргумент про те, що населення Росії, як і В. Путін, „готове втрачати військових у бойових діях“. Насправді, численні опитування показали, що росіяни не хочуть, щоб їхні солдати воювали в Україні.

Колишній Посол США заявляє, що надання оборонної зброї Україні, особливо протитанко-

(Закінчення на стор. 22)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Гройсман – про космічні технології та КНДР

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Володимир Гройсман вважає провокацією інформацію про можливу причетність України до розвитку ракетних технологій у Північній Кореї (КНДР). „Я вважаю, що це абсолютно чітка провокація. Я повністю спираюся на заяву секретаря Ради національної безпеки і оборони і самого „Південмашу“, що такого не було в природі. Можу сказати, що це неможливо“, – сказав прем'єр. 14 серпня американське видання „The New York Times“ оприлюднило статтю, в якій стверджує, що успіх КНДР у випробуванні міжконтинентальних балістичних ракет, ймовірно, здатних досягти США, може бути пов'язаний із купівлею на чорному ринку двигунів, ймовірно, з українського заводу, який має історичні зв'язки з російською ракетною програмою. „The New York Times“ наводить секретні висновки розвідслужб США і цитує експерта з ракет із Міжнародного інституту стратегічних досліджень Майкла Еллемана. М. Еллеман також не виключає, що російське ракетне підприємство „Енергомаш“, яке має сильні зв'язки з українським комплексом, відіграло роль у передачі технології двигунів РД-250 Північній Кореї. Він зазначив, що такі двигуни могли зберігатися на складах у Росії. Водночас українське держпідприємство „Південний машинобудівний завод“ заперечує ці дані, а також зауважує, що „припущення авторів публікації та процитованого ними „експерта“ щодо можливого зв'язку України з прогресом КНДР у розвитку ракетних технологій не мають стосунку до реальності“. (Радіо Свобода)

■ Бойовики обстріляли житлові квартали

КИЇВ. – У зоні АТО незаконні збройні формування вкотре обстріляли житлові квартали Мар'їнки. По будинках місцевих мешканців бойовики стріляли з гранатометів та мінометів. „Внаслідок влучання однієї з мін було пошкоджено дах та посічено стіни однієї з присадибних будівель“, – повідомив полковник Олександр Мотузяник, речник Міністерства оборони України з питань АТО, під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі. Також традиційно неспокійно на Маріупольському напрямку було на ділянці фронту Чермалик-Широкине. „Вчора ворог двічі застосовував міномети у Чермалику. Це сталося ще в першій половині дня“, – додав О. Мотузяник. У Водяному та Широкиному бойовики обмежилися достатньо тривалими провокаціями зі стрілецької зброї. „На Донецькому напрямку головною „гарячою точкою“ вчора стала Авдіївка“, – повідомив речник МОУ з питань АТО. (Український кризовий медіа-центр)

■ Володимир Балух – в'язень сумління

КИЇВ. – Володимир Балух, мешканець Криму, перебуває зараз в СІЗО в Симферополі. Його три роки переслідували за проукраїнську позицію, а тепер судять за двома статтями Кримінального Кодексу Російської Федерації. 4 серпня суд оголосив вирок – три роки, сім місяців позбавлення волі з відбуванням у колонії. „Такі переслідування є безумовно політично вмотивованими. Володимир Балух – в'язень сумління“, – зазначила юристка Української Гельсінкської Спілки з прав людини Дар'я Свиридова. В. Балух – фермер з села Серебрянка Роздольненського району Криму, від першого дня окупації висловлював свою незгоду з російською владою. Одразу після анексії Криму він підняв над своїм будинком прапор України, після чого правоохоронні органи РФ переслідували його та погрожували адміністративною та кримінальною відповідальністю. У листопаді 2016 В. Балух розмістив на будинку табличку зі своєю адресою, перейменувавши вулицю в пам'ять Героїв Небесної Сотні. Українська Гельсінкська Спілка з прав людини, Кримська правозахисна група та Центр інформації про права людини опублікували спільне звернення зі списками осіб, які брали участь у фальсифікуванні справи проти В. Балуха. Звернення адресоване урядові України, а також низці європейських країн з проханням посприяти у вирішенні справи та внести до власних санкційних списків людей, які причетні до незаконного ув'язнення мешканців Криму. (Український кризовий медіа-центр)

ГЕОПОЛІТИКА

Російсько-німецький роман

Лілія Шевцова

Росія зациклена на Америці. Але є й інша нація, яка справила величезний вплив на Росію, яке російський державний гонор ніколи не дозволить визнати. Йдеться про німецьку націю.

Німці правили Росією; вони були частиною її військового та комерційного стану; вони управляли наукою і університетами; вони виховували царських дітей; вони були колонізаторами неосвоєних земель. У царській Росії німці часом складали до половини губернаторів і командного складу армії. Кажуть, коли цар Микола I, бажаючи винагородити підкорювача Кавказу генерала Олексія Ермолова, спитав його, чого він хоче, той відповів: „Володарю, зробіть мене німцем!“.

Німці швидко просувалися в російському житті завдяки талантам, наполегливості і вірності тронові (до 1913 року в Росії жило близько 2.4 млн. німців). Внесок німців у зміцнення російської державності безсумнівний. Імена Крузенштерна, Барклая-де-Толлі, Остермана і багатьох інших назавжди вписані в російську історію.

Правда, німці, як і інші чужоземці на службі імперії, не зробили Росію європейською країною. Європеїзуючи російське життя, німці не змінювали суті деспотії. Софія Фредері-

ка Августа Ангальт-Цербська, що стала царицею Катериною, листувалася з Вольтером, але вважала російських селян рабами. Нація, яка народила Макса Вебера з його теорією законності та ефективної бюрократії, в особі своїх представників успішно освоїла коридори деспотії, що не визнавали права. Це було вміння самодержавства – поставити європейськість на службу тиранії.

„Німецький чинник“ в окремі історичні моменти якщо не визначив траєкторію Росії, то серйозно на неї вплинув. Німеччина надала більшовикам не тільки опломбований вагон для доставки Леніна в Росію, а й гроші на „революційні цілі: перед жовтнем 1917 року німці виплатили їм 11 млн. золотих марок; в жовтні 1917 року – ще 15 млн. марок. Після революції 1917 року Німеччина була першою країною, яка відновила економічні зв'язки з СРСР, що вивело Росію з світової ізоляції.

За 10 років (з 1926 по 1936 рік) в СРСР з Німеччини було поставлено на 4 млрд. марок промислового обладнання та машин. Москва оплачувала їх сировиною, сільськогосподарськими продуктами і золотом.

Німеччина внесла вклад в розвиток радянської військової промисловості, а також авіації і військово-морського комплексу. В 1920-

(Закінчення на стор. 12)

ТОЧКА ЗОРУ

Путін повис каменем на шиї Трампа

Андрій Піонтковський

Російська еліта засумнівалася у своєму президенті.

На смішних „президентських виборах“ 18 березня 2018 року не вирішуватиметься питання про владу в Росії. Тому що воно вирішується сьогодні. І не ста мільйонами виборців, а приблизно сотнею членів розширеного політбюро російської клептократії. Прізвище „Путін“, безумовно, входить в короткий список авторитетних чиновників-бізнесменів. Але вперше за 17 років свого правління чинний президент зустрічається в цьому середовищі з певними проблемами.

В „еліті“ виник сумнів у здатності Володимира Путіна ефективно виконувати найближчі шість років найважливішу для бригади функцію „інтерфейсу“ в її стосунках з вічно ненависним і вічно коханим Заходом. Провал неоімперських авантур, за які В. Путін взяв на себе особисту відповідальність, став найбільшим зовнішньополітичною поразкою режиму. Підірвав його економічні „скріпи“, гранично загостривши взаємини з західними партнерами, які контролюють виведені за кордон країни фонди.

Виникла екзистенціальна загроза для російських правителів – і не просто активів на Заході, а всьому їхньому способу життя. Освіта дітей, медицина, відпочинок, благополуччя жінок-наложниць, довге щасливе життя, заміна органів, політичне і біологічне безсмертя, нарешті. Це можуть забезпечити награвані в Росії мільярди. Все це поставлено під сумнів через одну людину, яка своїми авантюрами хвастощами зіпсувала ділові взаємовигідні зв'язки „еліти“ з Заходом.

У Парижі Президент Франції Емануель Макрон знущався над В. Путіним, поставивши його на місце і показавши, як тепер діяти Заходу розмовлятимуть з Кремлем. В. Путін був жалюгідний і від несподіванки розгубився. Було помітно, як він здав психофізично, що тільки посилює зростаючу тривогу його оточення.

7 липня довічний президент В. Путін проходив в Гамбурзі, може бути, найважливішу в його житті роль. Не перед „G-20“, зрозуміло, а перед своєю аудиторією. Якби його довго відкладена перша зустріч з Дональдом Трампом пішла за паризьким сценарієм, то оточення, мабуть, вдалося б до рішучих заходів. В. Путін відчайдушно потребував „перемоги“, йому важливо було показати, що він ще о-го-го: на пару з самим Д. Трампом вирішує світові проблеми. І Д. Трамп не підвів друга Володимира. Першу „перемогу“ він під-

ніс В. Путінові ще у Вашингтоні, де члени кабінету обговорювали дилему: повноформатні двосторонні переговори або несподівана зустріч в коридорі біля туалету. Більшість міністрів схилилися до ідеї коридору. Д. Трамп наполовину на 45-хвилинних переговорах з участю міністрів закордонних справ.

Зустріч тривала більше двох годин. В той день божевільні зовнішньополітичні дискусійні телепередачі на державних каналах російського телебачення йшли цілодобово, захоплено смакували всі фізіологічні подробиці тріумфу: В. Путін і Д. Трамп слухають нас. Слухають нас Москва і Потомак. Разом йдуть народи.

Але цей тріумф путінської волі тривав всього лише кілька днів. Повернувшись до Вашингтону, Д. Трамп натрапив на запеклу критику своєї поведінки і на нові звинувачення у співпраці з Кремлем під час передвиборної кампанії. „Чому, ну чому Трамп так любить Росію?“ - так назвав свою безпрецедентно жорстку колонку в „The Washington Post“ Фарід Закарія. Її кінцівка відображає домінуючий у американській столиці настрій, який не віщує Д. Трампові нічого доброго: „Можливо, всьому, що сталося є просте пояснення. Може бути, Трамп просто захоплений Путіним як лідером. Може бути, Трамп поділяє бачення світу свого старшого радника Стівена Бенона, згідно з яким Росія – не ідеологічний противник, а союзник, білий християнин, що протистоїть мусульманам. Але, можливо, є й інше пояснення – схилення перед Росією і її лідером. Ця загадка зараз – в серці президентства Трампа, і немає ніяких сумнівів в тому, що спеціальний прокурор Роберт Мюллер постарается її вирішити“.

Внутрішньополітична перемога, яку В. Путінові з якихось покищо невстановлених Р. Мюллером причин вирішив подарувати Д. Трамп, виявилася пірровою. У кремлівських головах ніяк не може вкластися проста думка: Президент Сполучених Штатів – не учасник злочинного співтовариства. Навіть домігшись тим чи іншим способом його лояльності, не вдається керувати з Москви американською політичною системою.

Д. Трамп виявився не активом В. Путіна, а каменем на його шиї.

„Газета по-українськи“

Андрій Піонтковський – російський політолог і публіцист, опозиційний до путінського режиму, тепер мешкає в Європі.

НА ТЕМИ ДНЯ

Евробюрократи й американські санкції

Едвард Лукас

Міністер закордонних справ Німеччини і Федеральний канцлер Австрії наголосили у спільній заяві, що посилення антиросійських санкцій з боку США шкодить єдності Заходу стосовно України. Колишній німецький дипломат і впливовий політичний гравець Вольфганг Ішінгер написав у „The Wall Street Journal“, що санкції „ставлять під загрозу енергетичну безпеку Європи і взаємини США з ЕС“, а це грає на руку Росії.

На думку згаданих вище європейських політиків, енергоресурси мають бути не більше, ніж товаром, як от мило. Замість того, щоб керуватися лише торговими міркуваннями, США піклуються про свої інтереси й приплітають політику до російського газопроводу „Північний потік-2“, яким транспортуватимуть російський газ до Німеччини через Балтійське море. Перешкоджаючи постачанням газу з Росії до Європи, американці сподіваються на зростання продажів свого скрапленого природного газу (LNG).

Це безглуздя на кількох рівнях. Газовий бізнес Європи за визначенням політизований. Трубопроводи, так само, як залізниці, є колоніальною спадщиною. Після розпаду СРСР колишні поневолені держави успадкували низку трубопроводів для транспортування газу й нафти зі Сходу на Захід. Купувати російські енергоресурси завдяки цьому було просто, а от диверсифікувати постачання, навпаки, – складно й дорого. Трубопроводи дозволили Кремлеві експортувати вплив і корупцію. Непрозорі транзитні платежі та торговельні домовленості не тільки допомогли посередникам нажити стат-

ків, а й відкрили шляхи для прихованого (а іноді й відкритого) запомпювання грошей у політичні системи сусідніх країн.

Минуло 15 років після краху Радянського Союзу, перш ніж Захід почав прокидатися, усвідомивши небезпеку російської енергетичної зброї. Поєднання брудних кремлівських грошей і гри м'язами здебільшого застосовувалося в колишніх комуністичних країнах, тобто в зоні поза увагою західних політиків. Навіть після розширення Європейського Союзу 2004 року енергетична безпека вважалася неістотною проблемою, якою переймаються одержимі чи корисливі люди на периферії Європи.

Та завдяки рішучості урядовців ЕС у директоратах з питань конкуренції й енергетики, а також героїчній позиції Литви та інших держав політика європейців змінилася. У результаті російський „Іазпром“ мусив піти на „функціональне розділення“ послуг, відокремивши гуртові, роздрібні продажі й імпорт. Це заборонило встановлювати тарифи окремо для кожної країни й використовувати обмежувальні положення про пункт призначення, що перешкоджало торгівлі газом. ЕС також профінансував нові газові сполучники, що поєднують покупців російського газу та дають змогу транспортувати газ з півночі на південь, а не тільки зі сходу на захід.

Усе це неоспівана історія успіху ЕС. Так само, як і спорудження нових LNG-терміналів у Литві й Польщі, які дають змогу імпортувати американський скраплений газ, — нехай і незначна, але все-таки противага досі надмірній присутності Росії в деяких куточках Європи.

(Закінчення на стор. 13)

ТЕМА ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

На що здатна Росія після санкцій

Анастасія Позичайло

2 серпня американський президент Дональд Трамп підписав законопроект про протидію агресії Ірану, Росії та Північній Кореї. Закон обмежує співпрацю американських громадян і компаній з російським енергетичним сектором. Під санкції також потрапляють європейські компанії, які займаються російськими газопроводами. Передбачена можливість санкцій проти держпідприємств Росії у металургійній та гірничо-видобувній галузях, залізничному транспорті.

Час більше не працює на Росію. Санкції поклали кінець надіям Москви домовитися із Заходом. Таку думку висловив політолог Петро Олещук:

„Російська Федерація втрачає надію на скасування санкцій та легалізацію своїх загарбань. Їй потрібно кардинально переглядати політику. Росіяни вважали, що час працює на них. Хотіли дочекатися сприятливої ситуації на Заході“.

Але, швидше за все, каже він, „вони не можуть більше тероризувати Україну. Це не змусить США скасувати санкції. У Росії зараз два варіанти. Треба або виводити терор на вищий рівень, починати широкомаштабну війну. Або перейти до дипломатичного врегулювання. Судячи з коментарів перших осіб у Москві, вони спробують відступити. Вони розгублені. Думали, що зможуть кого треба купити, заангажувати, шантажувати й залякати. Зараз у них немає відпрацьованої політики“.

З цим поглядом погоджується експерт-міжнародник Микола Белесков:

„Питання нормалізації взаємин між Росією і США на основі компромісу щодо України – закрите. Росія визнана загрозою світовій безпеці. Росії нема чим симетрично відповісти. Хіба що загострити ситуацію на Донбасі“.

На думку экс-заступника начальника Генерального штабу Збройних сил України Ігоря Романенка, санкції не дозволять Америці встановити кращі стосунки з Росією, як колись обіцяв Д. Трамп, оскільки вони дуже тиснуть на Росію.

„Путін розуміє тільки силу. Сучасна економічна ситуація в Росії дуже схожа на початок розвалу Радянського Союзу. Впала ціна на нафту та газ. З того почався розвал СРСР на всіх інших напрямках“ – коментує експерт.

„На Донбасі зараз 50 тис. російських військових і бойовиків. Над Польщею і Балтикою – до 20

тис. На вересень готуються російсько-білоруські навчаннями „Захід-2017“. За міжнародними нормами, участь у них можуть брати максимум 13 тис. військових. Але Росія може влаштувати так звану раптову перевірку. Як було в Криму 2014 року. Або торік під час навчань „Кавказ-2016“. 12 тис. російських військових навчалися, а ще понад 100 тис. залучили завдяки військовій перевірці. У вересні очікуємо подібну ситуацію. Чи зважиться В. Путін на загострення, стане зрозуміло в кінці серпня, на початку вересня“, – вважає І. Романенко.

Новий санкційний пакет США юридично оформив холодну війну з Росією, каже експерт-заступник секретаря Ради нацбезпеки й оборони України Степан Гавриш.

„Це найболючіше, що можна було застосувати проти Росії. Конгрес контролює зовнішню політику Трампа, а Росія включена до найбільших ворогів Америки. ...Санкції проти політики Путіна вводять його державу у геополітичний глухий кут. Путіна можуть визнати нелегітимним. Після чергового переобрання його не підтримає жоден з західних лідерів. Ніхто не привітає з президентством. Не визнаватимуть учасником геополітичного клубу. Європейці намагалися перешкодити підписанню Д. Трампом цього закону. Проте євроатлантичну єдність це не зруйнувало. Надалі вона міцнішатиме“.

„Америка готова жорстко реагувати, якщо Росія розв'яже велику війну. Це призведе до краху політичного режиму в Москві. Оскільки їхня фінансова і комунікаційна системи прив'язані до західної, каже він. „Закон США про санкції спрямований на демілітаризацію Донбасу“, – сказав С. Гавриш.

„Газета по-українськи“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Співробітниця СБУ співпрацювала з ФСБ

КИЇВ. – Служба безпеки України заявляє про викриття своєї співробітниці, яка, як стверджують у відомстві, співпрацювала з ФСБ Росії. Як повідомляє прес-служба СБУ, жінка працювала в херсонському управлінні СБУ. За даними служби, жінка передавала представнику російських спецслужб службову інформацію з обмеженим доступом. „Співробітниця СБУ, який погодився працювати на ворога, не уникне справедливого покарання“, заявив голова СБУ Василь Грицак, якого цитує прес-служба. Слідчі СБУ відкрили кримінальне провадження за частиною 1 статті 111 (державна зрада) Кримінального кодексу України, затриманій суд обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. (Радіо Свобода)

■ Виявили масове поховання жертв репресій

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Масове поховання з останками щонайменше 50 людей виявили в Івано-Франківську під час прокладання електричного кабелю поруч із центральним міським озером. Працівники „Прикарпаттяобленерго“, за словами очевидців, спочатку не надали значення знахідці, адже поруч розташоване старе єврейське кладовище. Проте місцеві мешканці не дозволили закопати могилу і зателефонували в поліцію. Зараз розкопки на місці поховання ведуть науковці івано-франківського комунального підприємства „Пам'ять“. У траншеї, викопаній працівниками „Прикарпаттяобленерго“, за один день дослідники виявили близько двох мішків людських кісток і предметів побуту. Серед них зустрічаються елементи жіночого й дитячого одягу. За словами керівника КП „Пам'ять“ Василя Тимківа, на цьому етапі розкопок йому покищо важко оцінити масштаби поховання, проте, судячи із довжини та глибини траншеї, можна стверджувати щонайменше про 50 жертв. „Людські останки залягають шаром 30 сантиметрів, можливо – глибше, ми покищо не можемо сказати точно. Довжина ями складає, покищо, п'ять метрів. Останки перебувають в анатомічній цілісності, але розташування тіл не має жодного порядку. Тобто, тіла опинилися в ямі без будь-якого упорядкування“, – каже В. Тимків. Місцевість поруч із похованням в 40-х роках ХХ ст. використовувалася для захоронення жертв як комуністичного, так і нацистського режимів. Однак, судячи із особливостей поховання, науковці схильні вважати, що в цій могилі лежать останки жертв НКВС. За словами В. Тимківа, більшовики переважно використовували для захоронення природні нерівності рельєфу – рови та заглиблення, не намагаючись викопати глибоку яму. Покищо науковці не мають офіційного дозволу на проведення розкопок, тому ґрунтовніше дослідити поховання вони зможуть лише після оформлення відповідної документації. Для цього їм, для початку, необхідно з'ясувати розміри поховання. (Радіо Свобода)

■ СММ ОБСЕ хоче гарантії безпеки

КИЇВ. – Спеціальна Моніторингова Місія Організації з Безпеки і Співробітництва в Європі готова відкрити патрульні бази на тимчасово непідконтрольних українському уряду територіях, коли отримає необхідні гарантії безпеки. „Ми готові відкрити додаткові патрульні бази. ... Наразі ми не отримали потрібних гарантій від тих, кому належить фактичний контроль над територіями. ...Ми передбачили необхідний бюджет, і як тільки ми отримаємо необхідні гарантії, ...будемо приступати до виконання цих плянів“, – повідомив Александр Гуг, перший заступник голови СММ ОБСЕ в Україні, під час скайп-включення з Дебальцевого в Українському кризовому медіа-центрі. У липні місія СММ ОБСЕ зустрілась з начальником українського Генерального штабу. „Місія уточнила свою методологію для Міністерства оборони України та начальника Генерального штабу, для того щоб забезпечити, що наші звіти читаються однозначно і без будь-яких непорозумінь“, – зазначив А. Гуг. Станом на сьогодні Спеціальна Моніторингова Місія нараховує 641 спостерігача, з яких 562 працюють на сході. Крім цього місія налічує 356 місцевих та 89 інших міжнародних працівників. (Український кризовий медіа-центр)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Уряд покарає за нелегальний притулок

ВАШІНГТОН. – Головний прокурор США Джеф Сешинс 3 серпня заявив, що Департамент Справедливості зупинить передачу федеральних фондів для боротьби зі злочинністю тим містам, які надають притулок нелегальним емігрантам. Ці міста мають свої закони, які забороняють місцевій поліції повідомляти федеральний уряд про присутність нелегальних емігрантів. („CBS News”)

■ Компанія „Гугл” звільнила працівника

САН-ФРАНСІСКО. – Велика інтернет компанія „Гугл” 8 серпня звільнила свого працівника за те, що він написав меморандум критикуючи зобов'язання компанії найняти більше жінок. У своєму 10-сторінковому зверненні, 28-літній інженер комп'ютерного програмування Джеймс Даморе також написав, що „Гугл” ворожо ставиться до політично консервативних поглядів. Його звільнення викликало інтенсивну дискусію на соціальних мережах, вказуючи на широку прірву яка існує між ліберальним технічним сектором і консервативними активістами. („Reuters”)

■ Шкільна Рада замінила імена шкіл

ПОРТЛЕНД, Орегон. – Шкільна Рада в місті Портленді скинула ім'я „Линч” з двох шкіл, кажучи що воно має негативне побіжне значення і це спричинює незручність декому. Дієслово „линч” означає скарати когось на смерть (звичайно через повішення) нелегально. Рада шкільного району Сентеніал отримала нарікання останніми роками, що імена трьох народних шкіл нагадують самосуди розлюченими натовпами в минулому, не раз проти афроамериканців. Тому вона 9 серпня змінила назви двох шкіл з Линч Медовс і Линч Вуд на Медовс і Вуд, відповідно. Рада також змінила назву третьої школи з Линч Вю на Школу ім. Патрика Линча. Ці рішення викликали гостру критику серед деяких членів місцевої громади та колишніх учнів. Всі три школи були названі в честь родини Линч, котра подарувала землю на ці школи при кінці XIX ст. Критики вказують, що школи були названі іменем родини, і не мали нічого спільного з дієсловом. („Fox News”)

■ У Кенії відбулися президентські вибори

НАЙРОБІ, Кенія. – Президент Угуру Кеніята був переобраний 8 серпня, здобувши 54 відс. голосів. Його суперник, Раїла Одінга, закидав шахрайство у голосуванні. Прихильники Р. Одінга провели заворушення в столиці і західному місті Кісуму, але заклик опозиції щоб перевести національний страйк 14 серпня не мав успіху. Правозахисні групи кажуть, що 24 осіб загинуло в демонстраціях від дня виборів; уряд каже, що число жертв є 10. Міжнародні спостерігачі ствердили, що вибори були в більшості справедливими. У 2007 році, після того як Р. Одінга програв непрозорі президентські вибори, у заворушеннях згинуло 1,200 осіб, а 600 тис. були змушені переселитися через насилля в країні, яка має 45 млн. населення. 14 серпня Китай і США визнали результати виборів і поградували президентів. („Reuters”)

■ Українські емігранти є рушієм економіки

ВАРШАВА. – Відколи почалась війна в східній Україні в 2014 році, число українців в Польщі стрімко зросло. Приблизно 1 млн. працює в Польщі в якунебудь пору (легально й нелегально). Більшість з них не втекло від війни, але від її негативних економічних наслідків. У Польщі вони можуть заробити вп'ятеро більше чим вдома. Нагод для праці є багато. Падаючий рівень народжувань та еміграція 2 млн. поляків до інших країн Європейського Союзу зменшили запас робочої сили. Для прикладу, в 2013 році в центральному польському місті Каліші було 527 тимчасових чужоземних працівників. На початку серпня було їх майже 10,700 і то в більшості українців. Заступник посаdnика міста Кароліна Пашлічак сказала, що українці „рятують наш робочий ринок”. („The Economist”)

Світоліна: Мені пропонували великі гроші, аби грала за інші країни, але я з Україною

Радіо Свобода

Українська тенісистка Еліна Світоліна 14 серпня очолила чемпіонську гонку Жіночої тенісної асоціації (WTA). Цей рейтинг визначає список учасниць підсумкового турніру сезону, в якому візьмуть участь лише вісім найкращих тенісисток планети.

Також завдяки перемозі на відкритому чемпіонаті Канади 22-річна українка піднялася на один рядок у більш звичному рейтингу WTA. Е. Світоліна стала четвертою ракеткою світу. Це її новий особистий, а також і національний рекорд – досі жодна з українок так високо в цьому списку не піднімалася.

13 серпня Е. Світоліна виграла „Rogers Cup”, престижний турнір у Торонто, який також називають відкритим чемпіонатом Канади. Суперницею українки, яка нині є п'ятою тенісисткою світу, була экс-перша ракетка планети, Каролін Возняккі з Данії. Рівна боротьба була лише в першому сеті, який Е. Світоліна виграла з рахунком 6:4. У другій партії вона значно переважала свою суперницю – 6:0.

Для Е. Світоліни перемога в Торонто стала п'ятою в сезоні. Раніше в 2017 році вона перемогла в Тайпеї, Дубаї, Стамбулі й Римі.

На шляху до фіналу українка здолала опір кількох дуже сильних опоненток – титулова-

Українська тенісистка Еліна Світоліна. (Фото: Радіо Свобода/Shutterstock)

ної американки, теж колишньої першої ракетки світу Вінус Вільямс, переможниці цьогорічного Вімблдону еспанки Ігарбінє Мугурузи, румунки Сімони Галеп, якій Е. Світоліна програла цього року на відкритому чемпіонаті Франції.

Нині Е. Світоліна продовжує готуватися до останнього в сезоні, четвертого турніру серії Grand Slam – відкритого чемпіонату США. Це змагання розпочнеться 28 серпня і закінчується 10 вересня.

31 липня Анатолій Мажора та Володимир Носко з Радіо Свободи подали інтерв'ю з Е. Світоліною (<https://www.radiosvoboda.org/a/28651028.html>), зроблене коли вона була у Харкові, щоб провести майстер-класу для юних тенісистів.

„У більшості великих країн світу є дитячі тенісні академії, тенісні центри, які спонсорують гравців, які їм дозволяють побачити світ, брати участь у міжнародних турнірах, у них є можливість побачити найкращих гравців. Звісно, мені б хотілося такого центру в Україні, але це важко втілити, так як у нас немає інвесторів, які б були в цьому зацікавлені. У мене є такий проект, дитячого центру, але він буде реалізований, мабуть, десь за п'ять років. Цей центр має розташовуватися поблизу Києва – так потрібно, щоб мати добру логістику з перельотами спортсменів і щоб сюди могли діставатися учні. Це повинен бути такий центр, куди б хотіли потрапити на навчання юні гравці, їх такий центр має завжди мотивувати на добрі результати й розвиток. Важливо, щоб вони брали участь не тільки на змаганнях в Україні, а й щоб бачили турніри і гравців у Європі, щоб бачили, куди їм варто прагнути”, – говорить про свою мрію Еліна Світоліна.

Наразі ситуація в українському дитячому і юнацькому спорті далеко не з найкращих. У держави на тренування, а тим паче на відправлення юних спортсменів на міжнародні чемпіонати й турніри не вистачає грошей. Тому батьки спортсменів-початківців, якщо хочуть професійного зростання дитини, самі шукають спонзорів.

„Ситуація складна. Треба шукати виходи, як свого часу в дитинстві ми пожертвували проживанням в Одесі й переїхали в Харків. Ми пристали на пропозицію бізнесмена Юрія Сапронова тренуватися в Харкові і готуватися до міжнародних турнірів. Я хотіла стати тенісисткою високого рівня, він мені дав шанс”, – наполягає на підтримці дитячого спорту державою і благодійниками Е. Світоліна.

В усіх офіційних анкетах престижних світових турнірів серії великого шолому значиться: Еліна Світоліна – тенісистка з України, спортивна резиденція – в Харкові. А сама вона родом з Одеси. Народилася в чорноморському місті в родині спортсменів: батько Михайло – борець, мати Олена – майстер з греблі. А старший брат Юліан з дев'ять років займався тенісом. Подружжя Світоліних пригадує, що їхня дочка Еліна зацікавилася тенісом у чотири роки – для неї найкращим прикладом був старший брат.

„Між Еліною і Юліаном дев'ять років різниці. Він якраз тільки починав тренуватися в тенісі. Себто Еліна народилася в той час. І далі продовжувала свій розвиток, коли був теніс. Ми

настільки поринули всією родиною в теніс, що в неї навіть іншої думки не було як про теніс”, – згадує маленьку дочку О. Світоліна. А батько Еліни каже, що доня маленькою спочатку бавилася тенісними м'ячиками, ракетками, а згодом повторювала вправи за братом.

„Удома тренувалася на стіночці. Це ж як було: брат грав, значить, купа ракеток, м'ячів було. На початку це було як гра”, – продовжив спогади М. Світолін.

„Я завжди грала з дітьми, ми бігали, щось робили, коли брат тренувався, – розповідає про свій спортивний початок сама Е. Світоліна, – через те, що брат постійно займався тенісом, йому завжди батьки приділяли більше уваги. А мені хотілося наздогнати увагу, хотілося перемкнути батьківські погляди на себе. Тому я знала, що батькам більше подобатиметься, якщо я буду з ракеткою. Згодом, у принципі, мені теніс сподобався, в мене було багато друзів у тенісі, ми завжди грали разом”, – каже Е. Світоліна.

Маленька Еліна не стала ображатися на батьків через велику увагу до тренувань Юліана. Дівчинка не шукала друзів на стороні, намагаючись надолужити дефіцит батьківського тепла, турботи й уваги. Натомість вона боролася за увагу до себе перемогами в тенісі, спочатку на дитячих турнірах, а згодом на юніорських.

„Мені, дитині, дуже важливою була увага батьків. І я старалася якнайбільше тренуватися, щоб бути кращою, щоб батьки більше приділяли мені уваги. Мені було дуже складно. Потрібно було повсякчас тренуватися. Не вистачало часу навіть на навчання в школі. Вранці, о 5-й годині, я вже тренувалася, о 8-й годині – я вже в школі. Потім нове тренування. І так щодня. У мене все складалося з маленьких перемог. Я здебільшого перемагала на маленьких дитячих турнірах. Я завжди була мотивованою до успіху, до розвитку, до перемог. Тому я вже потім не ображалася на батьків”, – розповідає Е. Світоліна.

Наполегливість, упертість, цілеспрямованість, витривалість, професіоналізм – ці риси для спортсмена вкрай важливі. І, схоже, Бог обдарував найнеобхіднішими здібностями Еліну Світоліну. Юна спортсменка буквально жила на кортах, відпрацьовуючи точність подачі м'яча, згадують мати з татом.

На одному з дитячих турнірів 12-річну тенісистку побачив харківський бізнесмен Юрій Сапронов. Тоді Еліна його вразила працьовитіс-

(Закінчення на стор. 5)

ТОЧКА ЗОРУ

Хто у світі господар?

Богдан Соколовський

Останнім часом США вчинили низку дій, які за нормальних обставин викликали б щонайменше подив. Це і нові жорсткі санкції проти Росії, і недавній відгук Президента Дональда Трампа на адресу Китаю, і ризикований авіаобліт території Північної Кореї через черговий запуск ракети.

Кожний зі згаданих випадків був детально проаналізований у пресі. Однак, одна подія пройшла повз пильну увагу. Хоча в комплексі з іншими саме вона дає можливість пояснити теперішню „сміливість“ США.

Ідеться про успішні випробування принципово нової лазерної зброї. Чи не вперше про успіхи першого етапу випробувань нової зброї країна оголосила ще до закінчення всіх випробувань. Це при тому, що США ніяк не можна запідозрити у „хвалькуватості“ у військовій сфері. З одного боку, це свідчить про їх впевненість – не виключено, що вже є успішні результати наступних етапів випробувань, але їх наразі не оприлюднюють, з тактичної точки зору. А можливо, це своєрідне попередження для декого?

Донедавна найбільш грізною у світі була ядерна зброя. Власне, шантажуючи світ ядерною зброєю, Росія так легко анексувала український Крим і здійснила агресію на Донбасі. Саме оцею ядерною валізкою, яку тримає в руках Володимир Путін, можна пояснити без-

хребетну позицію світу щодо російсько-української війни. Світ просто боїться „мавпи з гранатою“.

Деякі політики й політичні сили України агітують зараз за набуття Україною ядерного статусу і, відповідно, відновлення ядерного потенціалу. При цьому уникають дискусії про наслідки такого гіпотетичного кроку. Адже відновлення ядерного потенціалу – це, по суті, повернення до технологій 1940-1950-их років; потреба в 5-10 млрд. гривень (за цінами 1950-их років), яких не було, нема і не видно в Україні; міжнародна ізоляція нашої держави. Крім цього, нема ніякої гарантії в тому, що ядерна Росія не напала б на ядерну Україну.

Науковці та інженери у 1970-1980-их роках вважали, що найбільш реалістичними є два шляхи нейтралізації ядерної зброї: або „приглушення“ ядерної реакції у боеголовках, або пошкодження (виведення з ладу) засобів доставки ядерних боеголовок – тобто літаків чи ракет.

Сполучені Штати обрали другий варіант – виведення з ладу носіїв ядерної зброї (напевно, цей варіант виявився дешевшим і більш передбачуваним). Як наслідок, США розробили, освоїли виробництво і поставили на озброєння систему протиракетної оборони (ПРО). Періодично її вдосконалювали. Зокрема, недавно успішно випробували на Алясці систему THAAD, що фактично є вдосконаленням ПРО.

(Закінчення на стор. 15)

Світоліна: Мені...

(Закінчення зі стор. 4)

ттю й здатністю, як кажуть, „вигризати“ в суперника перемогу. Згодом підприємець став її спонсором, що дозволило родині Світоліних не ламати голову, де брати фонди на висококласних тренерів для Еліни, на участь у міжнародних тенісних турнірах.

„Коли я взявся підтримувати Еліну, мої друзі підсміювалися, знизували плечима, мовляв, що це за вкладення грошей. Тут інвестиційного результату одразу не побачити – це тривалий проект, ризики величезні. Результат може бути через сім-вісім років підготовки юного спортсмена. Я взагалі думаю, що це як стартап. Потрібно вкласти гроші в десятьох гравців і один, максимум два, вистрілить і, можливо, окупить вкладення у інших. Стосовно Еліни, я з нею уклав контракт 10 років тому, коли їй було 13 років. Перший контракт був на сім років, а далі він був продовжений на п'ять років з нею. Це не бізнес-контракт, а благодійний. Я дуже хотів показати, що Україна має своїх тренерів, що Україна може виростити гравця топ-10. Еліна сьогодні побила всі українські рекорди, окрім досягнення Андрія Медведєва, у нього було четверте місце в світовому рейтингу, а Еліна – п'ята ракетка світу [нині вона вже четверта]. Але їй – 23, у неї все попереду“, – усміхається Ю. Сапронов.

Сьогодні Е. Світоліна може собі дозволити найкращих тренерів, медиків, фітнес-фахівців для досягнення поставлених завдань. У неї в команді всі іноземці.

„У мене головний тренер – з Парижа, фітнес-тренер – з Лондона, так само як і спаринг-партнер. Фізіотерапевт – з Італії. Мабуть, в Україні є добрі фахівці, але, на жаль, я не тренуюся в Україні, а тільки за кордоном. Тому мені набагато легше було знайти тренерів, які працюють за кордоном і які там живуть“, – так відповіла Е. Світоліна на запитання, чому в команді відсутні українські фахівці.

До речі, саме з останнім оновленням команди Е. Світоліна і пов'язує досить пристойні результати на Вімблдонському турнірі з серії Великого шолома, що тривав у Лондоні на початку літа. Мова йде про нового тренера Т'еррі Асьон, який, за її словами, допоміг по-іншому глянути на гру. На шляху до четвертого туру українка здобула перемогу над австралійкою Ешлі Барті, італійкою Франческо Ск'явоне та німкеню Каріною Віттеффт. У двобої четвертого тенісного кола поступилася латвійці Єлені Остапенко – і все

одно цьогоорічне досягнення Е. Світоліної на Вімблдонському турнірі найкраще в історії українських тенісисток.

Теніс – це постійні фізичні навантаження, під час тренувань та самих змагань можна зазнати травми. Крім того, конкурентна атмосфера на чемпіонатах і хиткість ситуації: перемога – поразка, і так постійно. Тому Е. Світоліна для себе вважає надважливим тримати психічний баланс.

„Потрібно аналізувати свій стан, вивчати свої емоції. Коли ти виступаєш, відбувається різка зміна емоцій. Потрібно весь час за ними стежити, щоб не загнати в себе багато негативу. Це вже життєвий досвід, який набувається з часом. Дуже важливо опановувати себе, коли програєш. Передусім я з тренерами аналізую гру. Розбираю, що неправильно вчинила. Але інколи бувають матчі, де все вирішує пара очок, і ти на це не впливаєш. Безумовно, є ситуації дуже складні, потім довго пригадуєш тяжкі моменти – рік і два, проте варто старатися знаходити моменти, які були б позитивні, які могли б перекрити той негатив, могли б мотивувати на подальші ігри, на розвиток“, – ділиться своїми мотиваційними секретами Е. Світоліна.

За її перемогами стежать спортивні аналітики, оглядачі з усього світу. Її високі рейтинги Жіночої тенісної асоціації (WTA) спонукають нервуватися найкращих спортсменів. Зрештою, на неї полюють менеджери з пропозиціями „перекупити“ на користь своїх країн.

„З дитинства я демонструвала високі результати. І тоді вже мені робили пропозиції грати за інші країни, і зараз надходять пропозиції з достатньо великими фінансовими сумами. Достатні суми, щоб грати за інші країни. І, на щастя, наразі мене влаштовує, за яку країну я граю. Я завжди пишаюся тим, що граю за Україну“, – наголошує Е. Світоліна.

В Одесі та Харкові Е. Світоліна буває дуже рідко – один-два рази на рік. Її робочий графік з перельотами, тренуваннями й змаганнями розписаний по хвиликах. Наразі вона готується до американської серії престижних турнірів, яку вінчатиме „U.S. Open“ – це останній у сезоні турнір Великого шолома. А наприкінці року Е. Світоліна змагатиметься на чемпіонаті в Сінгапурі.

„Добре б було завершити рік у топ-3 світу. Ще добре б було виграти кілька титульних турнірів. Для мене дуже важливо перебувати в гарній фізичній формі“, – ділиться планами найкраща тенісистка України.

Copyright © 2017 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Який вплив має висока освіта у США?

ВАШІНГТОН. — Дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер“ минулого місяця оприлюднив статистику про те, як американці дивляться на вплив високої освіти у США, 58 відс. республіканців (і прихильних їм незалежних виборців) мають негативну думку про вплив коледжів та університетів у США; лише 36 відс. кажуть що вплив є позитивним. Два роки тому, ці цифри були протилежні. Порівняно, 72 відс. демократів вважають, що вищі наукові заклади позитивно впливають на країну. Серед тих котрі закінчили чотири роки коледжу, і демократи і республіканці великою більшістю погоджуються, що вища освіта була корисною для набуття знання для працевлаштування і для особистого й інтелектуального розвитку. (www.pewresearch.org)

■ „Біг Бен“ замовкне на чотири роки

ЛОНДОН. — Годинник „Біг Бен“, котрий є символом Лондону, замовкне 21 серпня на чотири роки реставрацій. Вагою 13.7 тон, він дзвонить що 15 хвилин майже безпереривно впродовж 157 літ. Останній раз він затих тимчасово в 2013 році під час похорону Прем'єра Маргарети Течер. („Bloomberg News“)

■ Ветеран повернув забраний прапор

ТОКІО. — Ветеран Другої світової війни повернув японський прапор родині вбитого вояка, від якого він забрав його 73 років тому. 93-літній Марвін Стромбо був членом елітарної чоти Морської Піхоти США, коли брав участь у бою за острів Сайпан літом 1944 року. Він побачив як прапор стирчав з кишені вбитого японського вояка і витягнув його. Після війни, М. Стромбо взяв його додому в Монтані. Він безуспішно пробував віднайти інформації про вбитого вояка і прапор. В 2012 році син його колишнього командира скотактувався з ним про книжку яку він писав про чоту. Через нього М. Стромбо зв'язався з організацією Обон в Орегоні, яка вже допомогла 125 ветеранам та їхнім нащадкам повернути прапори родинам поляглих вояків. Прапори були дані японським воякам їхніми родинами та приятелями, котрі підписувалися на прапорах на пам'ятку. Члени Обон віднайшли, що прапор належав 25-літньому Ясуе Садао з гірського села 200 миль від столиці. На прапорі були підписи 42 членів його родини і 180 приятелів та сусідів. Семеро з підписаних ще живуть. 11 серпня М. Стромбо прилетів з прапором до Токіо, а 15 серпня у зворушливій церемонії віддав його 89-літньому братові і 93-літній сестрі покійного. („Associated Press“)

■ США засудили поїздку Путіна

ВАШІНГТОН. — Державний Департамент США засудив візиту російського Президента Володимира Путіна до регіону Грузії, який є під контролею Москви. Поїздка В. Путіна до Абхазії, яка разом з Південною Осетією є під контролею Росії, припала у річницю п'ятиденної війни між Москвою і Тбілісі. Незважаючи на російську окупацію, обидва регіони є міжнародно визнані територією Грузії. Заява Державного Департаменту була видана 9 серпня, після того як Грузія і НАТО обидвоє опротестували поїздку В. Путіна. („Newsweek“)

■ Китай прирікає нейтралітет

ПЕКИН. — Китайський уряд зберігатиме нейтралітет якщо Північна Корея заатакує США, повідомив китайський щоденник „Глобал Таймс“, який є під контролею Комуністичної партії. Однак, написала газета 11 серпня, Китай стане в обороні свого азійського сусіда якщо б США нанесли перший удар або пробували б скинути режим Кім Джонг-уна. Інші країни регіону виступили по стороні США якщо б комуністична Північна Корея перевела ядерний удар. Міністер оборони Японії Іцунорі Онодера заявив, що збройні сили його країни є готові зістрілити північнокорейські ядерні ракети. Прем'єр-міністер Австралії Малколм Тирнбул заявив 11 серпня, що в разі нападу на США його країна покикатиметься на угоду безпеки (ANZUS) між США, Австралією та Новою Зеландією. („Fox News“)

Серпень – славний, серпень – тривожний

Наш великий, наш багатостраждальний, наш героїчний, наш демократично-анархічно-революційно-бунтівничий і водночас довірливий і миролюбний народ – напередодні Дня Незалежності. І це вже 26-та річниця!

У 1991 році, коли Україна відновилася як суверенна держава, думалося: хоч би з п'ять років протриматися! Щоб зіп'ястися на ноги, обтрисати з ніг пил ідеологічних оман, трагікомічних „соціалістичних п'ятирічок“, наладати господарство руками істинних господарів своєї землі. Відтак, по тих перших п'яти роках, коли советський спадок виявився набагато тяжчий і глибший, ніж це здавалося на початках, особливо після великого проукраїнського тріумфу Першогрудневого референдуму, межа досягнення успіху знову відсунулася: ну, хоч би ще з 10 років, аби вже напевно можна було розраховувати на позитивні зміни.

І зміни приходили, не могли не приходити, бо народжувалися і підросли нові покоління, діти Незалежності і Свободи. Перед ними відкривався ширший світ, досвід успішних держав і народів. З глибин нації, нехай і замулених, напізабутих, піднімалася історична українська пам'ять – пам'ять про європейську сутність України. Пам'ять, котра повинна була стати стратегією розвитку, дати підставові орієнтири для ґрунтового перезаснування суспільства, для з'яви нової політичної еліти.

І тут виказалось недобре, незмінно україноненависницьке нутро Москви, котра сама не бажала починати жити новим життям і Україні заступила дорогу до майбутнього. Саме тут, у різному цивілізаційному виборі полягає несполучність цих двох національних організмів – європейського українського і азійського російського. Саме тут – причина нинішнього стану взаємин між Україною і Росією – стану війни.

Певна річ, є багато інших чинників, котрі дотепер гальмували і ще й нині гальмують економічний, політичний і культурний поступ України. І все ж народ наш, всупереч багатьом лихам, мимовільним і свідомо влаштовуваних недругами, зумів витримати всі випробування перших 25 років Незалежності. Чверть віку – це вже той період, коли можна стверджувати: державна суверенність України вже незворотна.

Як один з багатьох неспростовних доказів подамо тут тільки цей один: коли в перші п'ять, 10, навіть 15 років українське суспільство, навіть його найактивніші члени, ще не здавали собі справи з причин такого довгого і такого проблемного відродження України, то сьогодні усі ці причини добре вияснені й усвідомлені. Отже, попереду – „зелене світло“. І нехай тобі щастить, дорога Україно!

При цьому оптимістичному настрої все ще, на жаль, присутня тривога: в останні три роки Москва саме в серпні посилювала свою агресивність супроти України. Можливі провокації і диверсії й цього разу, однак, саме ці три останні роки переконують, що Україна вже не схитнеться на шляху свободного життя.

ІСТОРІЯ

Клейноди УНР збережені у Києві

Марія Срібна

КИЇВ. – 22 серпня виповниться 25 років з часу, як Державний Центр Української Народної Республіки (УНР) в екзилі (на чужині) урочисто передав свої повноваження незалежній Україні, щоб засвідчити безперервність державотворчого процесу української нації.

Після поразки національно-визвольних змагань 1917-1921 років уряд УНР змушений був покинути рідні землі. У 1920 році було створено Державний Центр УНР в екзилі, який понад 70 років залишався представником українського народу, котрий ще на початку XX ст. виборов свою державну незалежність. Основною метою його діяльності було відновлення суверенної, незалежної і соборної української держави.

Керівні органи Державного Центру за час своєї діяльності кілька разів змінювали місце перебування в Польщі, Франції, Німеччині, США. Очолював Державний Центр УНР президент (до 1944 року він називався Головний отаман). Всього було п'ять президентів: Симон Петлюра, Андрій Лівіцький, Степан Витвицький, Микола Лівіцький, Микола Плав'юк.

Фінансовою основою діяльності Державного Центру після його створення певний час були фонди УНР, що перебували у закордонних банках, а також окремих країн (переважно тих, що ставились вороже до більшовицької Росії). Після Другої світової війни усі фонди на діяльність Державного Центру та його структур надходили від українців, які проживали в різних країнах світу. Для підтримки діяльності Центру було створено Товариство Прихильників Державного Центру УНР.

Після Другої світової війни Державний Центр УНР в екзилі виступив з ідеєю створення Української Національної Ради – парламенту, який би об'єднав всі українські політичні партії, рухи, що діяли в діаспорі для відновлення незалежної української держави. У липні 1948 року в Авгсбургу (Німеччина, Баварія) відбулася перша сесія УНРади, в якій взяли участь представники більшості українських політичних партій.

До уповноважень УНРади належали обрання президента УНР в екзилі, призначення уряду на чолі з прем'єр-міністром, прийняття законів. Робота Ради проводилася сесійно, термін каденції складав п'ять років. У період між сесіями частину функцій УНРади виконувала президія, яка обиралася з членів Ради на першому засіданні. Протягом 1948-1992 років відбулося 10 сесій УНРади.

Варто зазначити, що за період свого існування Українська Національна Рада як структура Державного Центру УНР часто переживала кризові періоди, причиною яких був спротив різних кіл української еміграції об'єднанню навколо єдиного політичного центру.

У 1992 році до першої річниці святкування незалежності України Президент Леонід Кравчук урочисто прийняв з рук Президента УНР в екзилі М. Плав'юка державну печатку, заяву та грамоту про складання повноважень і припинення діяльності Державного Центру УНР в екзилі.

Нині печатка останнього президента УНР в екзилі, дублікати заяви та грамоти про складання повноважень і припинення діяльності Державного Центру УНР в екзилі зберігаються в Національному музеї історії України, у Києві.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЗАЯВА

Державного Центру Української Народної Республіки
в екзилі

Складаючи свої повноваження, ми заявляємо, що Українська Держава, проголошена 24 серпня і утворена 1 грудня 1991 року народом України, продовжує державно-національні традиції Української Народної Республіки і є її правонаступницею.

Дано в Києві, столиці незалежної України 22 серпня 1992р.

За Державний Центр
Української Народної Республіки в екзилі
підписали:

МИКОЛА ПЛАВ'ЮК

Президент Української Народної Республіки в екзилі

МЕХАЙЛО Г. ВОСКОБІЙНИК
Голова Української Національної Ради

ІВАН М. САМІЛЕНКО
Голова Уряду Української Народної Республіки

Заява про складання повноважень і припинення діяльності Державного Центру УНР в екзилі.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Боже, Великий, Єдиний, нашу Україну храни!

Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів Поза Межами України з нагоди 26-ої річниці проголошення незалежності України.

Дорогі й улюблені брати і сестри, в Україні і поза Україною сущі!

Сьогодні чуємо, як веселі дзвони лунають по всіх цервах нашої Матері України. Вони саме звіщають нам ту радість, що громадяни України діждалися часу, щоб відсвяткувати 26-ту річницю незалежності своєї Вітчизни.

З глибини душі ми дякуємо Господу Богу за Його великий і благодатний дар – незалежну і суверенну державу. Це дар для всіх нас: і для тих, доля яких стелиться в межах незалежної України, і для тих, яких доля занесла далеко поза межі рідної Батьківщини.

У першій статті нової Конституції ми читаємо, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна правова держава... Бережимо її!

Трохи далі, у п'ятій статті читаємо: „Україна є республікою, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ”. Сьогодні ми молимося: „Спаси, Господи, людей Твоїх...” Іншими словами: „Господи, спаси наш український народ!”

„...і благослови насліддя Твоє...” Сьогодні ми бачимо перед собою нашу теперішність і нашу майбутність – наших українських дітей і молодь. Дорога українська молоде! Ви наше сьогодні і майбут-

не! Вчіться – і переможете! А ви, старше покоління, українські професіонали! Ви наше насліддя! Здобуйте науку і знання, як допомогти Україні! Ставайте в ряди української справи! Україна дуже потребує вас, щоб ви очолили урядові й неурядові установи й організації! Працюйте на користь України!

Далі молимося: „...перемогу побожному народові нашому (українському) над супротивниками подай...” Коли ми розкриємо книгу нашої давньої і новітньої історії, то знайдемо в ній чимало зразків перемоги і державотворення: Київська Русь, Галицько-Волинське князівство, козацька держава, утворення Центральної Ради в 1917 році, проголошення вагомих і вікопомних універсалів, зокрема IV-го Універсалу про незалежність України в 1918 році. Акт проголошення Української держави у Львові 30 червня 1941 року і Акт проголошення Незалежності 26 років тому. В ці дні неабияких випробувань та окупації території України, ми промовляємо щирі молитви перед Престолом Господнім за чоловіків і жінок Збройних Сил України, котрі відстоюють мир і затишок батьківщини.

У процесі державотворення ми потребуємо багато палких молитов до Бога, щоб Він подав нашому народові перемогу над невдачами, спокусами, печалами, скорботами і т.п. Україна пережила безліч поразок, битв, страждань і трагедій. Чи потрібно їй ще більше таких негод і

небезпек?

Ще молимося: „...і хрестом Твоїм охороняй нас – оселю Твою...” Наша незалежність стала дійсністю через Господній хрест, з Його волі. Україна зазнала чорної години, страждань, грабувань, тепер за допомогою хреста Христового прийшло воскресіння, настав мир. Бачимо, як видніють новозбудовані собори, церкви і каплиці для прославлення Бога в Тройці, Матері Божої і святих. Як вони гарні! Але потрібно ще й духовної перебудови самого народу. Розпочнімо ж це відродження сьогоднішнім святкуванням!

У ці дні всенародної радості ми бажаємо, щоб наш народ жив у єдності, істині і справедливості. Адже на Україну впала та іскра правди, що вернулася слава, слава її мучеників. В єдності сила народу! Старанно робімо все для розвою нашої славної України, прямуючи до духовних, моральних, суспільних, економічних і політичних реформ. Пам'ятаймо, що в Господі наша сила і наснага до праці.

Пам'ятаймо і вшановуймо наших спочилих святих героїв і героїнь! Усім їм, полеглим у боротьбі за державність і незалежність України впродовж століть, належаться наші щирі молитви, поклін і честь. Вічна їм пам'ять!

Закінчуємо молитвою Іларіона, Митрополита Київського, за народ Руси-України:

„Продовж милість Твою до людей Твоїх! Раті проганяючи, мир

утверди, сусідів смири, голод вгамуй, володарів наших зроби грізними для сусідів, боярів умудри, городи-міста розсели. Церкву Твою зрости, добро Своє збережи, мужів і жон і немовлят спаси, сущих в рабстві, в полоні, в путах, в дорозі, в плаванні, в темницях, в голоді й спразі, в злиднях – усіх помилуй, усіх потіш, усіх обдаруй, радість творячи їм і тілесну і душевну молитвами Пречистої Твоєї Матері і всіх небесних сил і Предтечі Твого Хрестителя Іоанна, апостолів, пророків, мучеників, преподобних і всіх святих молитвами змилосердця над нами і помилуй нас!

Боже, Великий, Єдиний,
Нашу Україну храни! Амінь!

+ Юрій
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

+ Антоній
Митрополит Української Православної Церкви США та Діаспори

+ Єремія
Архієпископ Української Православної Південно-Американської Єпархії

+ Даниїл
Архієпископ Української Православної Церкви США

+ Іларіон
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

+ Андрій
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

ДАВНО НАЗРІЛЕ

Кривой Рог чи Кривий Ріг?

Анатолій Шара

Від часу відновлення незалежності України так зване мовне питання мешканців Кривого Рогу хвилювало чи не в останню чергу. Панування російської мови було беззаперечним і всеосяжним.

Це потужне індустріальне місто є своєрідним рятівником для прилеглих сільських районів Херсонської, Кіровоградської та Миколаївської областей: люди масово їхали на роботу на заводи Кривбасу в пошуках кращої долі й більшої платні. Звичайно, можна було б сказати, що мешканці Кривого Рогу розмовляють переважно російською мовою, але це було б перебільшенням. Близьким до істини є визначення „суржик” (суміш російської та української), яким і послуговуються криворіжці.

Зрозуміло, що питання мови в місті нерозривно пов'язане з внутрішньополітичними українськими тенденціями. Так, до подій на київському Майдані Кривий Ріг, як і будь-яке інше місто в цій частині України, вважалось безнадійно проросійським, тож неважко здогадатися й про місце української мови. Тут безальтернативно панувала Партія Регіонів з відверто проросійською риторикою. При цьому місцеві політичні сили „демократичного” крила підігравали їй.

Слід зазначити, що сільські трударі, які переїжджають до міста, з неабиякою легкістю переходять

на місцеву говірку, адже це модно й дає змогу відчутися містянином. Крім того, згідно з усе ще живими тут стереотипними радянськими визначеннями українська мова – це не мова науки та виробництва. Проте хай там як, а в Кривому Розі, попри панування регіоналів і російську культурну домінацію, проукраїнські та націоналістичні організації вели досить активну діяльність, намагаючись залучити молодь до своїх лав.

Велику роль у популяризації української мови та шануванні історичних традицій, хоч як дивно прозвучить, відіграють місцеві футбольні фанати (навіть у відсутності клубу – від легендарного „Кривбасу” лишилися тільки спогади) та громадські активісти. Вони розмовляють тільки українською мовою та влаштовують якісні виступи, присвячені героям ОУН та УПА, запрошують до міста українських письменників тощо. Оскільки криворізькі ультрас намагалися активно просувати українську мову, вони, звісно, не оминули увагою мовний Майдан 2012 року, взявши в ньому активну участь. Сьогодні багато хто з тих відважних людей захищає українську землю в складі Збройних сил, Національної гвардії чи добровольчих формувань.

За суб'єктивними враженнями, українська мова після Революції Гідності на вулицях міста звучить дедалі частіше. Проте російська все ще залишається

основним засобом комунікації. І це має кілька пояснень. Головне — місто фактично перебуває в руках сім'ї Вілкулів та Лакшмі Міттала. Не потрібно нагадувати, що ідеологію, яку сповідують Вілкули. А індійському магнатові абсолютно байдуже, якою мовою розмовляють робітники на його підприємствах. Попри те що клан Вілкулів довгий час керує в Кривому Розі, згуртувавшись, місцеві активісти кинули йому достойний виклик, мало не позбавивши влади.

Не треба забувати й про „гостинне” прийняття, яке влаштували колишньому очільникові Харківської області Михайлові Добкінові місцеві активісти у квітні 2014 року. Кривий Ріг не можна звинувачувати в нестачі патрі-

отизму, адже це місто дало багато героїв АТО, також тут розташовано кілька потужних військових з'єднань. А от через те, що в Україні немає чіткої програми підтримки української мови, та й політики постійно бавляться в „договорняки”, вона не дістає потрібного імпульсу, а зусиль лише активістів явно не досить, щоб змінити чинний статус кво.

Зараз можна впевнено говорити лише про те, що українська мова починає відвойовувати втрачені позиції. Кількість мешканців, які послуговуються нею в повсякденному житті, зростає, але без застосування державних механізмів цей процес буде безкінечно довгим.

„Український тиждень”

Анатолій Шара – викладач англійської мови, волонтер, блогер, Кривий Ріг.

Ціни на передплату нашої газети:			
ДРУКОВАНА „Свобода” (на папері)			
Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.
ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)			
40 дол. на рік для всіх			
ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА			
Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Завершився сумівський виховно-вишкільний табір

Марія Поліщук

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 8 липня завершився двотижневий виховно-вишкільний табір „Смолоскипи” ім. Григорія Ващенко на оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, Нью-Йорк. Серед його учасників було 93 юнаків та юначок з терену Америки та Канади віком від 15 до 18 років.

Виховно-вишкільний табір організований Крайовою Управою СУМ в Америці з метою підготовки старшого юнацтва для здобуття трьох ступенів впорядників, яке в майбутньому долучається до виховного складу сумівських таборів, а також в осередках впродовж виховного року.

Комендантом табору була Христина Кобилецька, а головним виховником – Марія Поліщук. Особливо хочеться відзначити вміння провадити табором молодшими членами команди: Кристофора Різзо (бунчужний), Терезу Дуду (писар), Марка Когена (обозний юнаків), Галину Сабадах (обозна юначок).

(Закінчення на стор. 22)

Учасники виховно-вишкільного табору та старшо-юнацького табору на оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, Нью-Йорк.

Мистецьке життя Українського Музичного Інституту у Випані

Галина Жукевич

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – Український Музичний Інститут – найбільша й найстаріша музична школа української діаспори. Заснований проф. Романом Савицьким в 1952 році, УМІ відкрив відділи в різних містах по цілій Америці.

У 2008 році у Випані був відкритий новий відділ УМІ, засновницею і директором якого, стала Лілія Кушнір. На протязі цих років у Випані відбувалися різні імпрези, зустрічі, іспити, учнівські концерти на різну тематику та ювілейні концерти.

Одним із таких визначних концертів був концерт 65-ліття заснування УМІ, спонзором якого стала Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч” – філія у Випані. В неділю, 30 квітня до Українського Американського Культурного Центру Нью-Джерсі у Випані прийшло багато батьків, дітей, гостей, президент УМІ Марія Лончина Лісовська, бувший президент Богдана Волянська, одна із засновників УМІ та почесний президент Таїса Богданська, які прийшли послухати виступи юних

Учні Українського Музичного Інституту, Відділ Випані, Нью-Джерсі. (Фото: Аня Томко)

(Закінчення на стор. 21)

Проклямація Дня Незалежності України у Фльориді

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида – Заходами Громадського Комітету в Норт-Порті, Фльорида, Міська Рада на своїм засіданні 6 липня проголосила 24 серпня 2017 року днем Української Незалежності, а Повітова Комісія Сарасоти на своїм засіданні 11 липня видала подібну проклямацію.

В Норт-Порті проклямацію одержали члени Громадського Комітету Леся Попель і Ненсі Возна в присутності представників українських американських організацій: Дарії Томашоскої, Одарки Горбачевської, Наталки Невмержицької, Зенка і Лариси Шпонів, Ігора Гроня, пастора Михайла Якубовича з дружиною, Мирослави Бойсюк, судді Богдана Футея, Іванни Мартинюк, др-а Володимира Мотики.

Проклямацію від Повітової Комісії отримали Н. Возна і Л. Попель в присутності членів комісії та української громади: І. Гроня, Маряна Бойсюка, О. Горбачевської, Н. Невмержицької та пастора М. Якубовича.

В День Незалежності України, 24 серпня, українська громада збереться вранці біля ратуші в Норт-Порті, де перед входом до Міської Ради Українські Американські Ветерани вивісять американський та український прапори, буде відспівано американський та український гимни, а посади Норт Порту прочитає проклямацію незалежності України.

Опісля всі присутні запрошені на каву і солодке до Українського Релігійного і Культурного Осередку ім. св. Андрія, щоб разом відсвяткувати цей урочистий день в історії України.

У Повітовій Комісії Сарасоти.

Великий Український народе!

Прийми наші найщиріші привітання

з нагоди

26-ої Річниці Відновлення Незалежності України!

Ми віримо в єдність і непоборну силу української нації, віримо у її здатність досягнути суспільної гармонії, соціального і духовного розквіту і вийти ще сильнішою з нинішніх випробувань.

Вклоняємося світлій пам'яті полеглих на Донбасі героїв України, молимося за всіх її непохитних захисників та за їхню остаточну перемогу в ім'я Свободи і Незалежності рідної землі!

МНОГАЯ ТА БЛАГАЯ ЛІТА!

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
ТА РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ“ і „THE UKRAINIAN WEEKLY“

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

На виставці показали старожитності

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Відкриття виставки „Україну – світові“ відбулося 1 липня у обласному художньому музеї. Показано зібрання цінних і рідкісних речей з Музею історичних та культурних надбань „Платар“, створеного колекціонерами і меценатами Сергієм Платоновим та Сергієм Тарутою. Воно налічує близько 15 тис. предметів старовини з культури та побуту народів, які мешкали на території нинішньої України.

Колекція старожитностей офіційно зареєстрована, як недержавна частина музейного фонду України і оберігається державою. На відкриття виставки завітав один із співзасновників „Платару“ народний депутат України Сергій Тарута.

Першу екскурсію на виставці провів академік, всесвітньо відомий археолог Михайло Відейко.

Він підкреслив, що речі, представлені тут значною мірою пов'язані з центральною Україною, але вони свідчать і про загальносвітовий зміст тих історичних процесів, які тривали тут впродовж віків.

Трипільська культура представлена колекцією посуду, візерунки на якому співпадають з зробленими на стінах храму, знайденого кілька років тому під час розкопок одного з найбільших у Європі трипільських городищ у селі Небелівка.

Кімерійський світ представлений списками, мечем, щитами, карбованою чашею. Є тут і скитська зброя, зокрема знаменитий меч з золотим окладом на руків'ї. Такі короткі мечі знаходили виключно у жіночих похованнях, тож не виключено, що саме вони були улюбленою зброєю легендарних амазонок.

Є знахідки з сарматської доби, черняхівської культури, Київської Русі.

Екскурсію веде Михайло Відейко.

У Києві відзначили 110-річчя Романа Шухевича

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – У міському Будинку вчителя 30 червня відбулося відзначення 110-ї річниці від дня народження Романа Шухевича. При вході гостей зустрічали військовослужбовці з українським прапором, з яким проголошували відновлення незалежності України у Верховній Раді 24 серпня 1991 року. Відкрила урочистий концерт, виконавши „Боже, Україну збережи“, хорова чоловіча капеля ім. Левка Ревуцького.

Прийшов привітати присутніх з святом перший Президент України Леонід Кравчук, який тепло поспілкувався з сином Героя – народним депутатом України Юрієм Шухевичем. Привітати Ю. Шухевича і згадати свої подвиги прийшли повстанці УПА, військовослужбовці, що вижили після Дебальцевського котла. Виступаючи, Ю. Шухевич сказав, що героїчні бійці УПА і Січові Стрілці надихають українців, що сьогодні воюють на Донбасі.

Директор Будинку вчителя Руслана Рудковська подарувала Ю. Шухевичеві після його виступу квіти.

Відкриваючи урочистості, Міністер культури Євген Нищук зазначив, що Р. Шухевич був людиною особливого гарту – інтелектуал, підприємець, музикант і разом з тим незламний борець за українську ідею, талановитий командир і політик, творець

підпільної держави, що воювала з тоталітарними режимами щонайменше 15 років.

Л. Кравчук сказав, звертаючись до присутніх: „Ми 26 років тому здобули незалежність, тому що стали на плечі попередників, серед яких великий українець – Роман Шухевич. Сьогодні для нас найважливіше вистояти у боротьбі, яку веде Україна, а боротьба ця буде тривалою, але Україна перемогла і переможе,

немає сили, яка б поставила Україну на коліна“.

Про життя Р. Шухевича говорили народний депутат Ольга Богомолець, яка виконала ліричну пісню „Одгодила доля шматочок поля“ на слова Ліни Костенко, та Міністер інфраструктури Володимир Омелян, двоюрідний брат якого Василь Сліпак рік тому загинув на сході.

Виконуюча обов'язки Міністра охорони здоров'я України Уляна

Супрун поділилася з присутніми своїми спогадами, розповівши, яку роль Р. Шухевич мав у її особистому житті.

Декан історичного факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка д-р Іван Патриляк у своєму виступі спростував міти про Р. Шухевича щодо його пов'язань з Третім Райхом. Головнокомандувач УПА загинув у нерівному бою в березні 1950 року, йому виповнилося лише 43 роки. Директор архіву Служби безпеки України Андрій Когут продемонстрував сім документів, які також спростовують радянські міти по українське підпілля.

110-річчя Р. Шухевича відзначалося й в інших місцях столиці. У Музеї історії України у Другій світовій війні показали мультимедійну презентацію про видатного українського націоналіста та людей, що його оточували. Особлива увага була приділена зв'язковим Катерині Зарицькій та Галині Дидик, які провели у радянських таборах понад 20 років.

Згадали Р. Шухевича просвітницьким концертом просто неба на перейменованому на його честь проспекті. Ім'я Р. Шухевича відтепер носитиме один із прогулянкових теплоходів столиці. Після офіційної церемонії теплохід відплив хвилями Дніпра. Саме судно збудували у Запоріжжі у 1991 році. На церемонії був присутній Ю. Шухевич.

Гостей заходу зустрічають військовослужбовці з історичним українським прапором, з яким проголошували відновлення незалежності України 24 серпня 1991 року. Напереді голова Луганської „Просвіти“ Володимир Семистяга, котрий провів два місяці в полоні у терористів. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Створено архівний фонд політв'язня Дмитра Іващенко

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – 20 травня в Державному архіві Волинської області створено фонд документів Дмитра Іващенко – політв'язня московських концтаборів, провідника дисидентського руху 1960-их років на Волині, знаного педагога, викладача шкіл, інституту, Луцької гімназії ч. 21.

Д. Іващенко (1919-2004) народився на Полтавщині, пережив Голодомор-геноцид 1932-1933 років, студентом Одеського університету пішов 1941 року на фронт, пройшов крізь криваві буревії Другої світової війни, а 1945 року приїхав вчителем до Луць-

ка, одночасно скінчив українську філологію в Одеському університеті.

Під час праці в школі одружився з вчителькою рідної мови Вірою.

Д. Іващенко було запрошено на посаду асистента катедри української мови Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки, де він викладав українську літературу аж до свого арешту 1 вересня 1965 року.

Автору цих рядків судилося бути його студентом. Завдяки йому Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, Василь Симоненко, Микола Руденко, Ліна Костенко приходили і залишалися в студентських душах.

В той час працював в інституті

відомий український дисидент, пізніший політв'язень Валентин Мороз. Їх судили за Україну. Ув'язнення Д. Іващенко відбував у селищі Явас, в Мордовії.

Після звільнення він працював в сільських школах Волині, був під особливим наглядом КГБ, але продовжував виховувати своїх учнів патріотами рідної землі, свого народу.

З постановом незалежної України директор Луцької гімназії ч. 21 Олег Ковальчук запросив Д. Іващенко на працю, де він заснував і вів впродовж семи років літературну студію „Первоцвіт“, під такою назвою видавав її друкований орган.

Дирекція Державного архіву Волинської області схвалила задум створення фонду Д. Іващенко. До фонду внесено особову справу Д. Іващенко, фотографії з життя, праці, перебування в концтаборі, літературний альманах „Первоцвіт“ ч. 1, методичний посібник „Поради молодим вчителям“, спогади вихованки Д. Іващенко Мирослави Лігерко „Лукава доля“, Володимира Рожка „З студентських літ“ та інше.

Представлення фонду Д. Іващенко 4 липня зробив директор архіву Сергій Карасюк, який підкреслив цінність документів для майбутніх дослідників.

**CLEVELAND SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION
„САМОПОМІЧ“**

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ У КЛІВЛЕНДІ**

**вітає
СВОЇХ ЧЛЕНІВ
та**

**ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
В УКРАЇНІ І ДІЯСПОРІ**

з нагоди

**26-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ**

**608 State Road, Parma, Ohio 44134
Tel.: (440) 884-9111 • Fax: (440) 884-1719
Lorain (440) 277-1901 • Canton (330) 305-0989**

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

вітає українську громаду з

Днем Незалежності

Відстоювання незалежності, де-мократичних цінностей і територіальної цілісності України - залишається нашою спільною метою. Ми переживаємо перехід і відновлення, усвідомлюючи, що окрім героїчних зусиль українських військових, сьогодні також вкрай потрібні культурні та інтелектуальні зусилля, які піднесуть на належний рівень і забезпечать життєздатність української науки і культури.

„...Плекатиму силу і тіла, і духа,
Щоб нарід мій вольним, могутнім зростав
Щоб в думках журливих невольнича туга
Замовкла, а гордо щоб спів наш лунав...“

В імені цілої Пластової родини Америки

Крайова Пластова Старшина США

вітає

весь Український народ

з нагоди

26-ої Річниці Незалежності

*вільної, самостійної і суверенної
України.*

Многая і Благая Літа! Слава Україні!

**З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
РІДНА УКРАЇНО!**

Вітаємо

український народ на рідних землях і в діяспорі

Zenia's Travel Club LLC

ztc@earthlink.net

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.

**щиро вітає українську громаду в США з нагоди
XXVI Річниці Відновлення Незалежності України!**

**Наші вітання шлемо незломному українському народові! Нехай Господь Бог дасть йому
силу пережити цей важкий час, коли Україна бореться за свою незалежність.**

Слава Україні!

Героям Слава!

UCCA NATIONAL OFFICE
203 Second Ave., New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840/6841
e-mail: ucca@ucca.org

www.ucca.org

UKRAINIAN NATIONAL INFORMATION SERVICE
311 Massachusetts Ave., N.E., Washington, D.C. 20002
Phone: (202) 547-0018
e-mail: unis@ucca.org

Російсько-німецький...

(Закінчення зі стор. 2)

ті роки 1,200 німецьких інструкторів навчали радянських морських офіцерів. А на військовій базі в Липецьку німецькі авіатори випробовували нові літаки і тренували радянських летунів. Німці будували військові заводи в Ленінграді, Тулі, Середній Азії.

Німеччина надавала СРСР кредити (в 1926 році – кредит на 150 млн. марок на два роки і 150 млн. на чотири роки; в 1931 році – кредит в 300 млн. марок на 21 місяць). У 1935 році СРСР одержав право замовити німецьким фірмам постачання обладнання, машин і товарів на 200 млн. марок і тисячі верстатів на 85.4 млн. марок.

Німецькі технології були використані у виробництві радянської зброї, боеприпасів, в машинобудуванні, хемічній галузі, металургії. Крім того, СРСР купував в Німеччині і готові військові зразки (гавбиці, зенітки, танки, тягачі). Закуповувалися для вивчення і літаки.

У свою чергу, Росія стала сировинним ресурсом Гітлера (тільки в 1940 років Москва уклала угоди з Берліном на постачання до Німеччини 600 тис. тонн бавовни, 1 млн. тонн зерна і 1 млн. тонн нафти). Економічна допомога СРСР зірвала британський план бльокади гітлерівської Німеччини.

Після війни СРСР в часі репарацій вилучив зі своєї окупаційної зони в Німеччині і згодом з Німецької Демократичної Республіки майна на суму, що перевищує 66 млрд. марок (15.8 млрд. дол.). В СРСР було вивезено 72 тис. вагонів будівельних матеріалів, близько 3,000

заводів, 96 електростанцій, 340 тис. верстатів, 200 тис. електромоторів. Дві третини німецької авіаційної і ракетної промисловості, а також тисячі німецьких спеціалістів (92 поїзди з 6,000 німецьких фахівців і 20,000 членів їх сімей) були перевезені в СРСР.

Але ще більше – набагато більше! – значення для долі СРСР мали не німецькі заводи і обладнання, а стратегічна угода „Газ в обмін на труби та гроші“, яку Москва уклала з Німеччиною в 1970 році. СРСР зобов'язувався щорічно поставляти в Західню Німеччину 3 млрд. кубометрів природного газу. Німеччина брала на себе зобов'язання розплатитися за одержуване паливо 1.2 млн. тонн труб великого діаметра для прокладання газопроводу на Захід (фінансове забезпечення операції гарантував „Deutsche Bank“, який виділив пільговий кредит в 1.2 млрд. марок).

Фінансова та технологічна допомога Німеччини дозволила СРСР стати енергетичною державою, визначивши нашу долю на десятиліття. Втім, поставивши Німеччину, а потім і Європу в ситуацію „газової залежності“, СРСР став їх сировинним придатком. Орієнтація на сировинний експорт продовжила життя нефункціональної моделі розвитку. Країні-„бензостанції“ реформи були не потрібні, і можна було десятиліттями із задоволенням сидіти на газовому „кріслі“.

А що сталося б з СРСР, якби не було цієї угоди? Може бути, необхідність змусила б радянський політичний прошарок прокинутися і спробувати реформувати іржаву систему?

„Газова угода“ була елементом німецької „Східної політи-

ки“ („Ostpolitik“), яку започаткував Канцлер Віллі Брандт з метою зняти напругу між ФРН і Східним Бльоком, перш за все СРСР. В. Брандт і німецька соціал-демократія, що стояла за ним, сподівалися на „зміни через зближення“. Але Радянський Союз так і не зміг трансформуватися – він просто зник. Відновлення „Ostpolitik“ щодо пострадянської Росії у вигляді нової німецької ініціативи – „Партнерства заради модернізації“ – також нічим не допомогло російській модернізації.

Починаючи з 1970-их років, в Німеччині виникла потужна система лобістських структур, які стали зовнішньополітичною підтримкою Кремля в обмін на економічні дивіденди. Берлін лобіював радянські інтереси всередині НАТО. Зв'язка „Газпром“-„Ruhrgas“ і „Deutsche Bank“ дозволила перетворити „газовий диктат“ Москви в політичну зброю. Перехід колишнього німецького Канцлера Гергарда Шродера на службу в „Газпром“ став підтвердженням злиття інтересів частини німецького і російського правлячого прошарку.

Отто фон Америкен, колишній голова Східного комітету німецької економіки, говорив: „Якщо ми з'єднаємося один з одним газопроводом, то в Радянському Союзі політична картина буде змінюватися в кращий бік“. Він помилився: „з'єднання“ через газопровід допомогло персоналістській системі вижити, коли її внутрішні ресурси почали вичерпуватися.

Але епоха російсько-німецької любові, мабуть, завершується. Німеччина не змогла змиритися з російською „приватизацією“ Криму і війною на Донбасі. Для Крем-

ля мало стати шоком, що Канцлер Ангела Меркель стала вирішальною силою в забезпеченні європейської єдності з питання санкцій щодо Росії.

Важливо і те, що німецький бізнес підтримував А. Меркель. Маркус Кербер, генеральний директор Федерації німецької індустрії, заявив, що федерація готова підтримати лінію уряду, „хоча і з важким серцем“. Майже третина німецьких компаній, які діють в Росії, в 2014 році призупинили свої інвестиції в Росію. Нарешті, рішення Берліну про введення німецького військового батальйону військ НАТО в Литву для захисту Литви від агресивності Росії – це підтвердження нових виань.

Почали змінюватися настрої всередині німецького суспільства, яке традиційно дружньо ставиться до Росії. Сьогодні в Німеччині більше немає ознак масової любові до Росії і В. Путіна: згідно з опитуваннями, 70 відс. німців не подобається Росія і 76 відс. німців не люблять Путіна.

Звичайно, Німеччина в силу історичних, геополітичних і інших причин, не буде конфронтувати з Росією. Але й не буде залишатися підпорою російського самодержавства – за всього тяжіння її політичного прошарку до обіймів з Москвою. І зараз, коли Америка втрачає інтерес до навколишнього світу, саме Німеччина стає орієнтиром Заходу в його ставленні до Росії. Важка ноша і важка відповідальність.

„Газета по-українськи“

Лілія Шевцова – російський політик, опозиційний до путінського режиму, Москва.

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Казахстані бережуть пам'ять жертв

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – В залі вченої ради Національної бібліотеки України ім. Володимира Вернадського 28 липня відбулася зустріч на тему „Пам'ять про тоталітаризм: український та казахстанський досвід“, під час якої науковці поділилися досвідом переосмислення сталінського терору на території СРСР.

Учасниками зустрічі стали Посол Казахстану в Україні та Молдові Самат Ордабаєв, доктор історичних наук Юрій Шаповал, науковий керівник проекту „Карлаг: пам'ять заради майбутнього“, доктор юридичних наук Нурлан Дулатбеков, проректор з наукової роботи і міжнародного співробітництва Академії „Болашак“ Тетяна Смолькіна, провідні історики з Українського інституту національної пам'яті, представники духовенства різних конфесій, які діють на території Казахстану, керівництво Національної бібліотеки, журналісти.

Відкриваючи захід, С. Ордабаєв підкреслив, що дослідження трагічних сторінок нашої загальної

історії тепер набуває особливої актуальності. Тільки знаючи всю правду про той жорстокий час, ми зможемо будувати правову, демократичну державу, яка не повторить жахи тієї зловісної епохи. Казахстанські дослідники представили проєкт „Карлаг: пам'ять заради майбутнього“ та свої нові видання, присвячені політичним репресіям в Казахстані в часи сталінізму.

Кожна з книг, підготовлених науковцями з Карагандинського університету „Болашак“ при допомозі правозахисників із московського „Меморіалу“, є певним відкриттям для дослідників масового терору в СРСР. Це видання, присвячені величезним таборам Степовий, Піщаний, Луговий, Дальній, Мінеральний, Гірський, Дібровний, Береговий, „Японські військовополонені в Карагандинській області“ та „Угорські військовополонені в Карагандинській області“, присвячені відповідно 32 тис. японських та тисячам угорських солдатів, інтернованих в табори Казахстану. В альбом „Карлаг“ увійшли біографічні дані видатних особистос-

Науковий керівник проєкту „Карлаг: пам'ять заради майбутнього“, д-р Нурлан Дулатбеков та проректор Академії „Болашак“ Тетяна Смолькіна. (Фото: Георгій Лук'янчук)

тей, в тому числі багатьох з України – жертв тоталітарної системи.

Видані тритомник спогадів в'язнів „Карлаг: вічний біль суворих часів“, „Карлаг – творчість в неволі“, „Чорним олівцем Карлагу“, „Караганда в долі художників“ присвячені заарештованим. Книги „Доля в'язня Піщаного табору“, „Записи двадцятилітнього зека“, „Спогадам згаснути не дано“, „Дружина „ворога народу“ присвячені трагічній історії окремих особистостей. Видання „Священнослужителі – в'язні Карлагу“ присвячене долі священників практично всіх конфесій, а в „Мамчиному кладовищі“ опубліковані списки дітей – жертв політичних репресій НКВД, зісланих в Карлаг, де більшість з них знайшла свою смерть.

„Ми всі – вихідці із Карлагу, і всі його жертви, – вважає Н. Дулатбеков. – Казахи втратили багато предковичних поселень, на території яких розгорнулася ця імперія зла. Але ми бачили біль людей, які стали її жертвами. В Казахстані хочуть пам'ятати свою історію зі всіма її трагічними сторінками. Будь-яка держава, яка бережно відноситься до своєї історії, пам'яті минулого та до свого майбутнього, повинна саме так будувати свою політику“.

Учасники зустрічі „Пам'ять про тоталітаризм: український та казахстанський досвід“.

Місто відвідав віце-президент Української Федерації Америки

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – „Нас підтримує світ, а Росія чинить самогубство“, – так відповів на запитання про нинішню російсько-українську війну під час зустрічі з громадськістю у нашому місті віце-президент Української Федерації Америки (УФА) Тарас Левицький. Він прибув в Україну з нагоди відкриття представництва федерації, яке відбулося 3 серпня у Києві.

У нашому місті 27 і 28 липня він відвідав шпиталь для ветеранів, провів прес-конференцію, дав інтерв'ю на місцевому радіо та телебаченні, зустрівся з активною громадою міста.

У Кропивницькому він не вперше. Свого часу як керівник ансамблю українського танцю „Волошки“ був учасником театру пісні та танцю „Зоряни“ обласної філярмонії. Цього разу місія Т. Левицького в Україні була пов'язана з допомогою воїнам, сім'ям загиблих, їхньою соціально-психологічною реабілітацією.

Він розповів про керівника УФА д-ра Зеню Черник та показав фільм про діяльність УФА. Тільки за останні роки УФА надала Україні допомогу медичним обладнанням та медикаментами на 7 млн. дол. Понад 20 захисників

України, завдяки цій організації, врятували лікарі США.

Багато запитань під час зустрічі було пов'язано з нинішніми геополітичними процесами, зі станом демократії у світі та у наших

країнах. Основна думка, яку підкреслив Т. Левицький у своїх відповідях: маємо бути активними, згуртованими, відповідальними, відстоювати свою правду, але й відкритими до світу.

Під час зустрічі з Тарасом Левицьким у Кропивницькому. (Фото: Олена Горобець)

Евробюрократи...

(Закінчення зі стор. 3)

Звичайно, Росії це не подобається, але вона сама в тому винна. Якби Кремль краще розігрував свої карти, можна було б уникнути недовіри й підозри, які супроводжують його в енергетичному секторі. Росіяни могли подбати про абсолютні чесність і прозорість у взаєминах з клієнтами, і тоді особливо не йшлося б про зміну домовленостей після 1991 року.

Однак, обравши політизовану й корупційну

бізнес-модель, Кремлеві та його європейським союзникам доведеться й далі відчувати спротив з боку тих, хто усвідомлює небезпеку. На жаль, Європейська комісія не знайшла юридичного способу зупинити будівництво „Північного потоку-2“. На жаль, німецький уряд поставив бізнесові зв'язки з Росією вище за інтереси своїх союзників. Та, на щастя, США розуміють небезпеку й чинять тиск.

Адміністрація Дональда Трампа не діяти-ме односторонньо. Як зазначив колишній Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен у статті для „Financial Times“, санкції, що стосу-

ються енергетики, будуть задіяні не автоматично, а лише за розпорядженням президента. Тим часом у своїй риторичі Д. Трамп наголошує на співпраці та єдності з союзниками.

Європейці люблять нарікати на брак американського провідництва за адміністрації Д. Трампа. Варто б виявити хоч трохи вдячності, коли це провідництво таки з'являється.

„Український тиждень“

Едвард Лукас – британський публіцист, експерт з питань Східної Європи та Росії.

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр
фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

**2.95%
APR***

30 річний незмінний відсоток

**3.95%
APR***

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

НОВІ ВИДАННЯ

Презентація книжки „Пів століття опору“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – У видавництві „Критика“ вийшов друком український переклад праці кримськотатарської дослідниці та публіцистки, авторки історико-культурних програм на телеканалі АТР Гюльнари Бекірової „Пів століття опору: кримські татари від вигнання до повернення (1941-1991 роки). Нарис політичної історії“.

Презентація книжки відбулася 20 червня у книгарні „Є“. На запрошення видавництва „Критика“ та Інституту критики участь у ній взяли Г. Бекірова, науковий директор Інституту критики, президент НТШ в Америці проф. Григорій Грабович (Гарвардський університет), ректор Таврійського національного університету ім. Вернадського проф. Володимир Казарін, керівниця програм розвитку громадянського суспільства Українського незалежного центру політичних досліджень д-р Юлія Тищенко, голова Меджлісу кримськотатарського народу, народний депутат України Рефат Чубаров. Представила почесних гостей директор мережі книгарень „Є“ Анастасія Левкова.

Учасники поділились спогадами про часи репресій та переслідувань за етнічною ознакою та тривалий багаторічний термін опору переслідуваного кримськотатарського народу радянському тоталітаризмові. Також була порушена тема співпраці українців-дисидентів:

генерала Петра Григоренка, В'ячеслава Чорновола, Генріха Алтуняна, Михайлини Коцюбинської та інших в боротьбі за право повернення на рідну землю кримських татар, а також інших репресованих народів Радянського Союзу. До обговорення долучився режисер Олександр Муратов. Активну участь в обговоренні взяли і майбутні читачі презентованого видання.

Праця Г. Бекірової – це детальний виклад історії кримськотатарського національного руху, підкріплений розлогим цитуванням самвидавчої преси кримських татар і традиційно прихильних до їхньої боротьби московських правозахисних видань, добіркою малодоступних документів, що їх авторка віднайшла в кримських, київських та московських архівах.

Мустафа Джемілев написав передмову до книжки, у якій показав опір кримських татар злочинній політиці московської влади та опір цієї влади справедливим вимогам національного руху. Попри перемогу кримських татар і їхнє повернення на батьківщину чверть століття тому, обидва опори тривають.

Про спробу московського реваншу, пов'язану з новою російською окупацією Криму, розмірковує у післямові голова президент Світового конгресу кримських татар Р. Чубаров.

Видання випущено у світ за сприянням Українського Наукового Інституту Гарвардського університету.

Виступає Гюльнара Бекірова. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Розповідь про українську культуру в Австралії

Левко Хмельковський

„Українська Австраліана. Спецвипуск журналу „Антиквар“. Київ. Видавничий дім „Антиквар“. 2017, 130 стор.

Тижневик „Свобода“ не має звичаю рецензувати періодику, але у даному разі йдеться про спеціальний, отже єдиний випуск журналу, який присвячено особливій темі – українській громаді Австралії. Видання підготувала редакція з участю київського Музею української діаспори і Бережанського краєзнавчого музею з підтримкою Посольства Австралії в Україні і Союзу Українських Організацій Австралії до відкриття в Києві виставки „Художники-амбасадори“.

Появу перших українців в Австралії дослідив у своїй статті „Рука до руки з антиподами, ukro-australia incognita“ Олексій Зотиков, який пише, що полтавець Федір Зубенко першим залишився на далекому березі, бо захворів на кораблі, галичани Гриб і Займак заснували першу українську ферму, Казимір Кабан і Володимир Козак зі Львова прибули 1852 року до Тасманії як кінні поліцаї, а вже після 1945 року українська громада стала численною і розпочала власне культурне життя, яке стало важливою частиною усієї Австралії. У 1948-1950 роках Австралію поповнили понад 20 тис. українців.

Інший дослідник Станіслав Цалик вважає

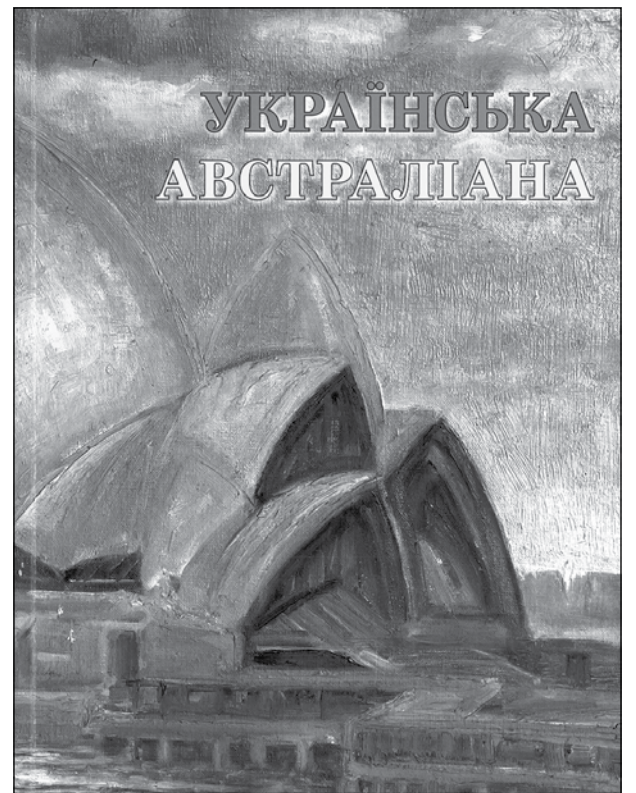
першим поселенцем Івана Луцького, який приїхав зі Львова у 1832 році. Видатний етнограф Микола Миклухо-Маклай одружився тут з Маргарет Кларк, з Золочева приїхав ветеринар Степан Барчинський.

Про історію і сучасність австралійського українства розповіли колишній Тимчасовий повірений у справах Австралії в Україні Брюс Едвардс і голова Союзу Українських Організацій Австралії Стефан Романів в інтерв'ю Ганні Шерман.

Про мистецький доробок українців Австралії докладно повідали директор Музею української діаспори Оксана Підсуха і науковець цього музею Ганна Лексіна, Наталія Бойко і Надія Голод з Бережан, знавець українського театру Валерій Гайдабура, мистецтвознавець Галина Алавердова, історик Сергій Гірик, культуролог Катерина Лавріненко-Омецинська.

Вони розповіли про художників Володимира Савчака, Тимофія Мессака, Петра Кравченка, Степана Хвилю, Леоніда Денисенка, Світлану Солдатову, артистів Антона Рибіцького, Марію Малиш-Федорець, співачку Євгенію Павловську, про українське книговидавництво в Австралії.

Слід щиро визнати, що ми не так уже й обізнані з тим, як і чим живе австралійське українство, і нове видання збагачує такими знаннями. Адреса часопису „Антиквар“: вул. Володимирська, 5, покій 6, Київ, 01001 Ukraine.

На обкладинці видання вміщено копію картини Володимира Савчака „Сіднейська опера“ з фондів Бережанського краєзнавчого музею.

Хто у світі...

(Закінчення зі стор. 5)

Завдяки осучасненню ПРО територія США є захищеною від ядерно-ракетних ударів. Зокрема з інших континентів. А розмови про те, що США готові розгорнути чи вже розгортають засоби осучасненої системи ПРО у Південній Кореї та Японії (через черговий запуск ракети в Північній Кореї), свідчать про готовність і спроможність США захищати дружні їм країни. Тобто – про відповідну кількість американських засобів неутралізації носіїв ядерної зброї.

Можна передбачити, що у перспективі нові технології лазерної

зброї будуть розвинуті на базі технологій ПРО чи космічних технологій, з метою створення системи неутралізування ядерної зброї. Виходячи з того, що американські ПРО та космічні технології виглядають найкраще розвинутими у світі, а американська армія – найсильніша, не важко спрогнозувати, що таким чином США, як ініціатор і основний виробник засобів з неутралізації ядерної зброї, мають всі підстави для одноосібної гегемонії у світі (принаймні до створення відповідної альтернативи).

Враховуючи українські досягнення у галузях створення і виробництва лазерної і космічної техніки, найкращим для нас міг би бути сценарій, за яким долучаємо-

ся до проекту з неутралізації ядерної зброї – за умови, що сторона-ініціатор такого проекту реально гарантує захищеність України від ядерних загроз. При цьому треба виходити з того, що ми самі маємо активно просувати наші науку, винаходи, технології тощо.

Україна тепер має вибрати один варіант принаймні з чотирьох:

— не розвивати своєї науки, своїх технологій, сучасних виробництв тощо – і далі боятися ядерного агресора;

— відновити український ядерний потенціал, освоївши старі технології за величезні гроші, будучи в міжнародній ізоляції, не маючи ніяких гарантій захисту від ядерної загрози;

— бути співучасником міжнародного проекту з неутралізування ядерної зброї з ініціативи США, – після того, як їх буде зацікавлено, і вони забезпечать нам захист від ядерної загрози (наприклад, США розміщують на нашій території засоби ПРО);

— бути співучасником міжнародного проекту з неутралізування ядерної зброї без США (можливо, з участю наших європейських партнерів, але без реальних гарантій).

„Високий замок“

Богдан Соколовський – український експерт з енергетичних питань, колишній радник Президента Віктора Ющенка, Львів.

ВІТАЄМО З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

26 років
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

SELFRELIANCE.COM

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

ДИРЕКЦІЯ І ПРАЦІВНИКИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н. Й.
зі своїми філіями СПРІНГ ВАЛІ, Н. Й., СТЕМФОРДІ, Кон., НЮ-ГЕЙВЕН, Кон.

вітають УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ з нагоди

26-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave., Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 220-4900 • Fax: (914) 965-1936

Філія у Спрінг Валі:

16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977
Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335

Like us on Facebook

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090

Філія у Стемфорді:

39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone: (203) 969-0498 • Fax: (203) 316-8246

Філія в Нью-Гейвен:

555 George St., New Haven, CT 06511
Phone: (203) 785-8805 • Fax: (203) 785-8677

1-888-644-SUMA • E-mail: memberservice@sumafcu.org • Internet: www.sumafcu.org

Український Музей
вітає членів УМ і весь
український народ
з нагоди

26-ої річниці
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

Український Музей
буде закритий у четвер
24 серпня 2017 р.

Не пропустіть нагоду
оглянути ці виставки!

СІМ

ВИСТАВКА ВІДКРИТА ДО 24 ВЕРЕСНЯ
Назва виставки «Сім» вказує на кількість
художників, що беруть участь у експозиції

ПИСАНКА. Очеріг життя

ВИСТАВКА ВІДКРИТА ДО 3 ВЕРЕСНЯ
Писанки, рушники, і малюнки на склі
Ярослави Сурмач-Міллс

Ізяснські лозоплети

ВИСТАВКА ВІДКРИТА ДО 24 ВЕРЕСНЯ
Фотографії Анни Войтенко

Традиційні народні головні убори.

Борщівський та Заліщицький райони
ВИСТАВКА ВІДКРИТА ДО 18 ЛЮТОГО 2018 Р.
Весільні вінки, чоловічі головні убори,
перемітки, пояси та інше

МАЯ ГАЮК
Мінлива нескінченність у семи
частинах, 2016 р., балтійська
березова панель, акрил
100 x 70"

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org
Wed. - Sun. 11:30 a.m. - 5:00 p.m.

Слава Україні!

Andrei Kushnir

AMERICAN PAINTING
FINE ART

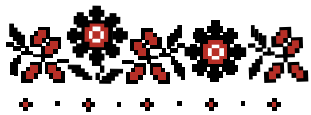
5125 MacArthur Boulevard, N.W., Suite 17

Washington, DC 20016

202-244-3244

andreikushnir.com

classicamericanpainting.com

Щиро Вітаємо всіх Членів Кредитівки
та весь Український Народ
з нагоди

НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION
www.ukrainianfcu.org

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
877.968.7828

MAIN OFFICE • 824 EAST RIDGE ROAD, ROCHESTER, NY 14621 • (585) 544-9518

ALBANY NY (518) 266-0791 • AMHERST NY (716) 799-8385 • BOSTON MA (781) 493-6733 • BUFFALO NY (716) 847-6655

CLEVELAND OH (440) 842-5888 • PORTLAND OR (503) 774-1444 • SACRAMENTO CA (916) 721-1188

SEATTLE WA (253) 237-5293 • SYRACUSE NY (315) 471-4074 • VANCOUVER WA (360) 597-2096 • WEBSTER NY (585) 545-6276

Вітаємо
Український Народ
в діаспорі та на рідних землях,
Президента та Уряд України,
військових Збройних Сил України і волонтерів,
ієрархів українських церков та все наше членство

з 26-ю річницею
Незалежності
України

Бажаємо Вам Божої Благодаті,
миру-добробуту, сил та натхнення
у розбудові процвітаючої України!

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

www.UKRNATFCU.org

(866) 859-5848

Looking to buy
a new car?

New car loan special – up to 5 year term.*

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

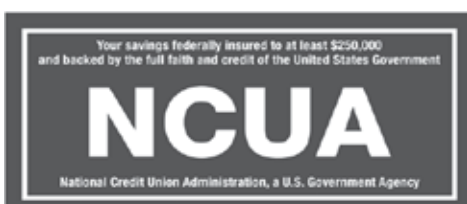
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.

**РАДА ДИРЕКТОРІВ
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ**

вітає

Український народ на рідних землях
та усіх українців розкинутих
по різних країнах світу
з нагоди

**26-ої річниці
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!**

*Бажаємо
успіхів у всіх заходах для об'єднання
національно-державницьких сил, у справі
відбудови та закріплення соборної
самостійної України.*

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street (corner Fifth Avenue) New York City
212-288-8660 www.ukrainianinstitute.org

**Центральна Управа,
Відділи і все членство
Організації Державного
Відродження України
(ОДВУ)**

вітають

ЗІ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

*Український народ на рідних землях
і всіх наших земляків, розкинених
по різних країнах світу.*

Бажаємо

*успіхів у всіх заходах для об'єднання
національно-державницьких сил
у справі відбудови та закріпленні
соборної самостійної України.*

Слава Україні! - Героям Слава!

Центральна Управа ОДВУ

З нагоди

26-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

вітаємо

Український народ на рідних землях і в діаспорі.

**ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)
UKRAINIAN NATIONAL CREDIT UNION ASSOCIATION**

2315 W. Chicago Ave., Chicago, Illinois 60622 • Tel. 773 489-0050 • www.uncua.com

Connecticut-Massachusetts
Ukrainian Selfreliance New England
Federal Credit Union
21 Silas Deane Highway
Wethersfield, CT 06109
T: 800.405.4714
Branch offices:
Westfield, MA; New Britain, CT
www.usnefcu.com

Illinois – New Jersey
Selfreliance Ukrainian American
Federal Credit Union
2332 West Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
T: 888.222.UKRI
Branch offices:
Newark, NJ; Jersey City, NJ;
Whippany, NJ;
Palatine, IL; Bloomingdale, IL;
Chicago, IL
www.selfreliance.com

Maryland
Selfreliance Baltimore
Federal Credit Union
2345 Eastern Avenue
Baltimore, MD 21224
T: 410.327.9841
www.srbfcu.org

Michigan
Ukrainian Selfreliance Michigan
Federal Credit Union
26791 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 877. POLTAVA
Branch offices:
Hamtramck, MI
www.usmfcu.org

Michigan
Ukrainian Future Credit Union
26495 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 586.757.1980
Branch offices:
Hamtramck, MI
West Bloomfield, MI
www.ukrfutcu.org

New Jersey
Nova UA Federal Credit Union
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
T: 1-844-7NOVAFUCU
Branch office:
Botany Village; Clifton, NJ
www.novafcu.com

New York
Self Reliance (NY)
Federal Credit Union
108 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 888.SELFREL
Branch offices:
Kerhonkson, NY; Uniondale, NY;
Astoria, NY; Lindenhurst, NY
www.selfrelianceny.org

New York – Connecticut
SUMA (Yonkers)
Federal Credit Union
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
T: 888.644.SUMA
Branch offices:
Spring Valley, NY; Stamford, CT;
New Haven, CT; Yonkers, NY
www.sumafcu.org

New York – New Jersey
Ukrainian National
Federal Credit Union
215 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 866.859.5848
Branch offices:
South Bound Brook, NJ
Brooklyn, NY; Perth Amboy, NJ
www.ukrnatfcu.org

**New York – California
Massachusetts – Ohio –
Oregon – Washington**
Ukrainian Federal Credit Union
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
T: 877.968.7828
Branch offices:
Buffalo, NY; Amherst, NY;
Cohoes, NY; Syracuse, NY;
Webster, NY; Westwood, MA;
Parma, OH; Portland, OR;
Citrus Heights, CA;
Federal Way, WA; Vancouver, WA
www.rufcu.org

Ohio
Cleveland Selfreliance
Federal Credit Union
6108 State Road
Parma, OH 44134
T: 440.884.9111
Branch offices:
North Canton, OH; Lorain, OH
www.clevelandselfreliance.com

Pennsylvania – New Jersey
Ukrainian Selfreliance
Federal Credit Union
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
T: 888.POLTAVA
Branch offices:
Feasterville, PA
Jenkintown, PA
Philadelphia, PA; Trenton, NJ
www.ukrfcu.com

Pennsylvania
Ukrainian Selfreliance
of Western Pennsylvania
Federal Credit Union
95 South Seventh Street
Pittsburgh, PA 15203
T: 412.481.1865
www.samopomich.com

Щирі вітання

з нагоди

Незалежності України

всім українцям на рідних землях та в діаспорі.

Слава Україні! Героям Слава!

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

3 Днем Незалежності
України!

NOVA **ЦА**
FEDERAL CREDIT UNION

The New Way to Do Your Banking!

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
973-471-0700

Botany Village Branch
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

www.bankuke.com

СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!

З НАГОДИ
ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
ВІТАЄМО

Українську Церковну Ієрархію
в Україні і діаспорі,
Національно-Державницьке Відродження
сучасної України, Громадські Організації,
Всіх Своїх Членів,
і всю Українську патріотичну громаду.

mb. мій банк

CHICAGO: 936 N. Western Ave., Chicago, IL 60622 Tel. 773.772.4500

www.mbfincial.com

Відділення МВ розташовані по всьому Чикаго та околицях

Member FDIC

ПОДОРОЖІ

У відновленому монастирі св. Онуфрія

Багато людей прийшло на свято до монастиря. (Фото: Олександр Костирко)

Монастирський храм св. Онуфрія.

Олександр Костирко

Коли сільські косарі виходять на заплави Тясмина, вкриті соковитими травами, то у ранковій молитві звертають погляди на село Чубівку, де на горі височить дзвіниця Жаботинського Свято-Онуфріївського монастиря. Ще донедавна на

Тут починаються підземелля.

горі була руїна, ще живі люди, котрі пам'ятають, як село палило печі стародруками з книгозбірні зачиненого більшовиками монастиря. Про це розповів о. Василь з монастиря.

Обитель назвали Жаботинською, мабуть, не тому, що поблизу є село Жаботин, а від назви річки Жаботинки, біля якої в урочищі Вітряна Гора стоїть монастир, який має ім'я одного з найвідоміших християнських святих, пустельника Онуфрія Великого. Це територія відомого Холодного Яру.

Перша інформація про монастир належить до 1706 року. За іншими архівними матеріалами монастиря є свідчення, що існує обитель понад 600 років.

З чотирьох церков, які колись були на подвір'ї монастиря, до наших часів уціліла лише кам'яна церква св. Онуфрія, збудована в 1812 році. Був тут колись цегляний завод, який виготовляв цеглу з літерами „О“ та „М“ – Онуфріївський монастир.

Розповідають, що у 1824 році в монастирі бував малий Тарас Шевченко. Хоча відомий дослідник його життя Петро Жур записав, що майбутній поет відвідав сусідній Мотронинський монастир, але міг бути і в Онуфріївському. Бував він у цих місцях і дорослим, змальовуючи Україну.

При радянській владі у 1928 році монастир зачинили і він стояв пустою, а церква служила як сховище зерна, що її врятувало від цілковитої руїни.

Напівзруйнований Онуфріївський храм повернули церковній громаді у 1990 році, а відкрили в 29 грудня 1993 року. Відновлення монастиря почав ігумен Єразм, який приїхав сюди з Києва. На території монастиря є підземна церква Святителя Миколая та печери, є давнє кладовище.

У 1996-2000 роках печери були вичищені від наносного ґрунту і ретельно досліджені черкаськими археологами. Загальна довжина їх перевищує 70 метрів. Ченці планують укріпити підземні ходи цегляною кладкою і спорудити дзвіницю. Існує легенда про підземний перехід між Онуфріївським та Мотронинським монастирями, але насельники монастиря це заперечують.

Сьогодні до монастиря частково повернулися земельні угіддя, на яких ведеться господарство, є чималий город, пасіка, оновлений монастирський сад.

Мені як телеоператорові вдалося побувати в монастирі 25 червня – на храмове свято, коли сюди приїхало дуже багато людей. Після Божої служби усім гостям запропонували монастирську трапезу.

Мистецьке життя...

(Закінчення зі стор. 8)

музикантів.

В цей святковий день звучала музика різних українських композиторів: Р. Савицького, М. Нижанківського, Г. Безкоровайного І. Берковича, Г. Мартиненко, Б. Шиптура та інших. Музика змінювалась від веселих танків до ліричної української пісні.

Виступали студенти на фортепіано з різних відділів: з Стемфорду (Коннектикат), Йонкерсу (Нью-Йорк), Випані та Ньюарк-Пасейк (Нью Джерзі): Ярема Фолк, Світлана Рубан, Софія Брух, Оксана Гривнак, Оксана Данненберг, Калина Данненберг, Наталія Ганчук, Уляна Лещук, Калина Лещук, Софія Коваль, Лілі Томко, Мілена Ленчик, Софія Грималюк, Христина Куницька, Андрій Де Лука, Гаврилко Мурашук (кляса викладача Л. Кушнір), Андрій Вівчарик, Фаустина Люпінскі, Вікторія Салакова, Меланія Пербзьяк, Отилія Кедул (кляса викладача Олеси Гривнак). Дует сестер Уляни та Калини Лещуків „Мальви“ подарував гостям жартівливу українську пісню „Прийшла кума до кумоньки“ та задушеву пісню „Рідна мати моя“ на бандурі (кляса викладача Галини Жукевич).

На закінчення концерту прозвучали пісня „Калино, покровителько любови“ у виконанні тріо бандуристів – викладача Г. Жукевич з своїми студентами У. та К. Лещук, „Закарпат-

ська новелетта“ Богдани Фільц на фортепіано у виконанні викладача фортепіано Оксани Токар, та фортепіанний дует „Галицькі танці“ Ярослава Заремського у виконанні Л. Кушнір та О. Токар.

Несподіванкою концерту була пісня-вітання „Щастя і добра“ від всіх дітей та вчителів УМІ для Т. Богданської, яка в ці дні святкувала свій 90-літній ювілей.

11 червня відбувся сольовий концерт випускниці УМІ Відділу Випані К. Лещук на двох інструментах: бандура – кляса викладача Г. Жукевич; фортепіано – кляса викладача Л. Кушнір. Прозвучали твори українських композиторів, обробки народних пісень та твори світової класичної музики. Зворушливим моментом концерту була композиція на „Мелодію“ Мирослава Скорика, яку К. Лещук присвятила „Небесній сотні“.

Другою частиною концерту 11 червня був учнівський концерт Відділу Випані, де діти показали свої музичні досягнення навчального року.

Починається новий навчальний рік з новими плянами та досягненнями. Викладачі УМІ сьогоднішнього покоління з ентузіазмом та відданістю зберігають славні традиції УМІ, щоб молодь могла розвивати свій мистецький рівень та не забувати свою національну спадщину. Щоб записати дітей до УМІ у Випані слід звертатися до голови відділу Л. Кушнір: 917-741-4273, ukrainianmusicinstitute@gmail.com.

Викладачі УМІ Лілія Кушнір (фортепіано) та Галина Жукевич (бандура) з випускницею Калиною Лещук. (Фото: Аня Томко)

Джон Гербст...

(Закінчення зі стор. 1)

вих комплексів „Javelin“, буде означати ще більші втрати для Росії у разі нової хвилі масштабної агресії.

Також американський дипломат розглянув твердження про те, що не потрібно передавати проти-танкову зброю Україні, оскільки у Росії начебто є 20 тис. танків і вона завжди приїде на Донбас нові.

„Українці домоглися стабілізації лінії зіткнення, але втрати відбуваються щодня і з часу „Мінську-2“ Москва забрала додатково сотні квадратних кілометрів. Надання протитанкової зброї допоможе захиститися від того, щоб Москва не забирала ще більше“, – вважає Дж. Гербст.

Останнім аргументом противників надання зброї Україні є те, що це „сіє розбрат між США та основними європейськими союзника-

ми“. Однак, зауважує Дж. Гербст, хоча Німеччина і Франція виступають проти, Канцлер ФРН Ангела Меркель заявляла, що коли США нададуть Україні зброю, то Берлін далі співпрацюватиме з Вашингтоном над врегулюванням ситуації на Донбасі.

„Сполучені Штати взяли на себе зобов'язання гарантувати суверенітет і територіальну цілісність України, коли вона віддала ядерну зброю в 1994 році. Надання оборонної зброї Україні буде відбуватися відповідно до цього зобов'язання і збільшить витрати Москви на війну. З часом це може переконати Кремль вийти з Донбасу. Навіть якщо ні, це змусить Москву витратити додаткові ресурси в Україні, і вони будуть два рази думати перед тим, як кинути нам виклик у Балтії, де наші зобов'язання в рамках НАТО змусять нас діяти рішучіше“, – підсумував колишній Посол США Дж. Гербст.

Лист Януковича...

(Закінчення зі стор. 1)

Делегація Російської Федерації надала йому статус офіційного документа Ради безпеки, додав дипломат.

„Хоча усім зрозуміло, що він нелегітимний президент, але це не має значення. Його використали як легітимного начебто президента. Я казав про те, яка була реакція від членів Ради безпеки ООН. Посол [Франції] Жерар Арно сказав про те, що заява дійсна – президент недійсний“, – говорить Ю. Сергеев.

Державний адвокат В. Януковича Віталій Мешечек упродовж допиту постійно повертався до попередніх свідчень Ю. Сергеева. Їх він давав у січні в Нью-Йорку під час досудового слідства. І якби дипломат відмовився від своїх слів чи почав свідчити протилежне, йому могли б висунути звинувачення в наданні брехливої інформації слідству.

Скажімо, В. Мешечек запитував, чи бачив дипломат підпис В. Януковича під заявою. Ю. Сергеев відповів, що так. Тоді адвокат запитав, чому ж у січневому протоколі допиту сказано інше.

Ю. Сергеев пояснив, що не бачив підпису під час засідання, адже був далеко від В. Чуркіна. Проте після того всі представники Ради безпеки ООН могли ознайомитись із документом, і він теж.

„Підпис там був. Те, що дали робила російська влада, це виправдання того, що вже відбулося. Це маніпуляції“, – сказав дипломат.

Головуючий суддя Владислав Дев'ятко оголосив перерву в засіданні Оболонського суду до 17 серпня.

Після допиту колишній постійний представник України в ООН не вийшов до журналістів. Не спілкувався він і з представниками приватної юридичної фірми, яка захищає інтереси В. Януковича, – ті намагались вручити йому виклик на допит за позовами про Майдан та „замах“ на життя експрезидента.

„Даними свідченнями сторона обвинувачення задоволена, проте коментувати їх не має права. Всю оцінку показів свідка надасть суд“, – сказав прокурор відділу Головної військової прокуратури Руслан Кравченко.

Юридично справа про державну зраду В. Януковича досить про-

ста, переконаний експерт-юрист Українського інституту майбутнього Денис Монастирський. В основі звинувачення є ключовий доказ – звернення экс-президента до Росії із закликом ввести війська до України. І щоб справа відбулась, потрібні ще покази свідків, зокрема і експрезидента України при ООН Ю. Сергеева, каже юрист.

„Звичайно, ми розуміємо: аби була доведена вина Януковича і це не викликало сумніву в європейських інстанціях (у першу чергу, Європейського суду з прав людини), будуть допитані ще інші свідки“, – каже Д. Монастирський.

Водночас, якщо заяви адвоката про те, що сторона обвинувачення неякісно оформлює речові докази, – правдиві, прокуратурі слід звертати більше уваги на найменші подробиці справи.

„Якщо, в принципі, у цій справі небагато речових доказів, вони мають бути оформлені ідеально. Тим більше, розуміючи, що вже завтра вона може піти до Європейського суду з прав людини“, – додав експерт.

На думку юриста, захист В. Януковича не змінюватиме тактики і надалі звинувачуватиме Оболонський суд в утисках прав підозрюваного у державній зраді експрезидента. А тому В. Янукович навряд ще вийде на зв'язок із судом у цій справі, каже Д. Монастирський.

Раніше генеральний прокурор Юрій Луценко називав провадження про державну зраду В. Януковича своєю головною справою на посаді. І навіть озвучував, що вирок має бути цього року до Дня Незалежності. Ці його слова захист експрезидента часто використовував як доказ політизованості справи.

Проте вже зараз очевидно, що до 24 серпня вироку не буде, і Ю. Луценкові не слід взагалі ставити подібних речень, каже директор аналітичного центру „Політика“ Микола Давидюк.

„Коли наші політики, чиновники, чи силовики, чи прокурори встановлюють дати, перше завдання юристів Януковича – щоб вони були порушені. А потім ще розганяти медіа-хвилю, мовляв, усе: у ці дати не вклалися – значить, справа розвалюється“, – каже політолог.

На його думку, прокуратурі слід працювати на результат, адже країна і так третій рік чекає вироку в справі В. Януковича.

Завершився сумівський...

(Закінчення зі стор. 8)

Програму вишколу традиційно складається з історії України, яку у цікавій дискусійній формі проводив Володимир Зарицький. Він разом із Филипом Карбером (професійний військовий, який немало часу пробув на лінії фронту в Україні) підготували та перевели теренову гру з тактичного планування бойових дій союзників України проти ворогів.

Михайло Мігеліч провів заняття з основ сумознавства. Після двох тижнів викладів, втілених в життя проектів які закінчились іспитом, він переконався, що „мав нагоду ближче познайомитись із майбутніми провідниками СУМ, які під сумівським гаслом „Бог і Україна“ готові далі йти в світ і боронити честь України“.

Оксана Боднар провела методику підготовки та переведення гутірок, таборів та інших сумівських імпрез. Окремим предметом було включено провідництво, яке перевела Христя Бігун. Яким повинен бути провідник, які риси характеру повинен плекати, якою повинна бути роля провідника у командній співпраці та багато інших важливих дискусій було переведено з вишкільниками, які є надзвичайно важливими, адже Спілка Української Молоді виховує в своїх рядах провідників не тільки для своєї організації, але й для всієї української громади, а також і для підтримки громадського життя.

Тематику провідництва продовжив під час своєї зустрічі з вишкільниками і Голова Організації Оборони Чотирьох Свобід України Степан Качурак. Адже після 18 років юнацтво переходить у дружинники – дійсні члени СУМ, і саме тоді розпочинається пора самоосвіти, самовдосконалення, самоствердження та самореалізації кожного юнака чи юначки. Тож за три роки вишколу юнацтво має можливість пізнати та приготуватися до свідомого вибору дружини СУМ: виховників, культурників, суспільників, міжнародників та ратників.

Гостем з України був головний редактор „Шляху Перемоги“ Віктор Рог, який цікаво розповів юнацтву про відновлення СУМ в Україні, про студентське голодування, у якому брали участь і сумівці, а також про сучасних героїв Майдану та воїнів антитерористичної операції (АТО). Він також провів екскурсію фотовиставкою про УПА, яка в той же час експонувалася на оселі СУМ.

З рамени Програми Обміну виховників та впорядників між Україною та Америкою Леся Голик проводила цікаві гутірки про сучасну Україну. Протягом двох тижнів вона намагалася передати таборовикам трохи реального відчуття „своєї України“: говорила про нові слова в мові, нових музичних виконавців, цікаві місця, куди можна мандрувати і, звісно, про Григорія Ващенка, якого вибрано патроном табору. Л. Голик багато навчання за темою „сучасна Україна“ передавала поза гутірками, коли юнацтво питало справді про те, що їх цікавить, коли розбирали слова пісень та віршів, коли визначали як правильно говорити і згадували нелегку українську граматику і під час танцювальних руханок.

Гостем вишкільного табору був Президент Фондації Українського Вільного Університету Аскольд Лозинський з доповідями про гено-

цид українського народу Голодомор 1932-1933 років та про операцію „Вісла“ – примусове переселення українців Лемківщини, Надсяння, Підляшшя і Холмщини, 70 років з часу початку якої припадає цього року.

У неділю 2 липня учасники вишкільного табору взяли участь у святочній літургії, яку перевів Єпископ Стемфордської Єпархії Павло Хомницький та в урочистому відзначенні Свята Героїв.

Вражаючим та незабутнім був „Вихід повстанців із лісу“, який організував Юрій Наконечний. Юнаки (повстанці) та юначки (санітарки) серйозно ввійшли у свої ролі, що дало змогу всім перенестися у ті часи 75-літньої давнини, коли УПА встала на захист свого народу та незалежності своєї батьківщини.

В час вишкільного табору на оселі проходив фестиваль „Надія є!“, участь у якому взяли таборовики. Надовго запам'ятається всім приватна зустріч з артистами популярного рокового гурту „Друга Ріка“, які були запрошені на фестиваль Крайовою Управою СУМ. Вишкільники мали можливість ближче познайомитись із артистами гурту, особисто задати питання про їхню творчість, а також про сучасні події в Україні.

Багато заходів було організовано самими вишкільниками. Серед них спортові змагання, відбиванковий турнір, прощальний вечір, а також збір коштів на благодійну ціль. Таборовики організували збір пляшок з-під води на оселі, що допомогло зібрати 250 дол. та передати їх на потреби Благодійного табору, що відбуватиметься в Україні з рамени Світової Управи СУМ для дітей воїнів АТО та переселенців.

За два тижні таборування юнацтва не тільки вчилосся та здавало іспити, але і гарно розважалося в оточенні своїх приятелів. „Ой на Івана та на Купала красна дівчина долю шукала...“ – так і дівчата плели вінки та пускали їх на воду, а парубки ловили їх та загадували бажання.

Цього року вдруге в час вишкільного табору відбувся старшоянацький табір, головним виховником якого був Віктор Курилик, а інструкторами – Євген і Маркіян Кузіви та Степан Прятка. Учасниками цього табору були юнаки та юначки, які закінчили вісім клас щоденної школи. Учасники набиралися вмілостей з орієнтації та життя серед природи, відбули мандрівку в терен, здобули навички першої медичної допомоги та отримали відповідні сертифікати. Часто старше юнацтво долучалося до вишкільників на спільні заняття, змагання та забави. Завданням цього табору було підготувати юнацтво до наступного етапу сумівського вишколу зі всіма його традиціями.

На урочистому закритті всіх таборовиків та членів команди привітав Голова Крайової Управи СУМ Америки Юрій Микитин з побажаннями успіхів та здійснення мрій під цьогорічним гаслом: „Великого бажайте!“ (Патріярх Йосиф Сліпий). За давньою традицією третьорічники після отримання посвідчень скокнули у басейн, заманивши з собою і своїх викладачів. Сумно, що табір завершився, але на прощання всі сказали: „До наступної зустрічі у сумівському таборі!“

Марія Поліщук – голова Світової Виховної Ради СУМ, референт таборування Крайової Управи СУМ в Америці.

Непростимі злочини...

(Закінчення зі стор. 1)

відповідальність Сталіна за злочини на плечі заподаних виконавців, котрі, бачиш-но, зловживали довірою вождя. Наприклад, московський історик Юрій Жуков у своїх „наукових“ дослідженнях намагається переконати, нібито Сталін мав намір провести перші демократичні вибори до Верховної Ради СРСР й таким чином відсторонити комуністичну партію від влади.

Очевидно, найбільш правдоподібною в очах росіян, котрі плачуть за СРСР, виглядає „об'єктивна“ потреба Сталіна боротися з ворогами після убивства Сергія Кірова, у той час другого за впливом у країні керівника. Сьогодні є вже неспростовні докази, що Сталін боявся С. Кірова як конкурента, й те вбивство було потрібне йому як підстава для масштабних переслідувань, а відтак і кривавих репресій.

Відома російська дослідниця і правозахисниця Ольга Шатуновська стверджувала, що „в особистому архіві Сталіна під час нашого розстеження був виявлений власноруч складений Сталіном список двох зфабрикованих ним „троцькістсько-зінов'євських терористичних центрів“ – Ленінградського і Московського“.

А С. Кіров, до речі, був достойним претендентом на кремлівського вождя, якщо врахувати цей його нелюдський цинізм: „Треба карати по-справжньому, щоб завдяки нашому Головному політичному управлінню на тому світі був помітний приріст населення...“

Взагалі кажучи, це цілком умовний „ювілей“ – що масові звірства почалися в серпні 1937 року, від постанови Політбюро партії, підписаної Народним комісаром внутрішніх справ Миколою Єжовим, „Про операцію з репресування колишніх куркулів, карних злочинців та інших антирадянських елементів“. Насправді терор почався набагато раніше – згадаймо хоч би судовий процес над „Союзом Визволення України“ навесні 1930

року. Власне, ще раніше. Підступна „українізація“ 1920-их років допомогла Москві виявити і звести з білого світу національно найсвідоміші й соціально та культурно найактивніші прошарки українського суспільства.

Від кінця 1932 року сталінські сатрапи почали щоденне полювання на „петлюрівців“, „агентів Пилсудського“ і „українських буржуазних націоналістів“.

В недавньому розсекреченому листі до Лазаря Кагановича Сталін напоумлював свого надійного соратника: „Найголовніше тепер – Україна... Якщо не візьмемося негайно за виправлення становища в Україні, то можемо її втратити.. Майте на увазі, Пилсудський не дрімає... Майте також на увазі, що в Українській компартії (500 тис. членів, хе-хе) міститься немало гнилих елементів, свідомих і несвідомих петлюрівців... Так далі тривати не може. Треба: а) взяти з України Косіора і замінити його Вами...“.

Як цей кат „виправляв становище“ в Україні два наступні роки, 1932-1933, – добре знаємо. Відомий радянський демограф-дисидент Сергій Максудов на підставі вивчення архівів в західних країнах, прийшов до висновку, що від 1927 до 1938 року в Україні лише від репресій – тобто помимо Голодомору – людські втрати становили 4.5 млн. осіб.

1938-1940 роки до цієї кількості додали ще 167 тис. українців – заарештованих і майже усіх розстріляних.

В цілому статистика свідчить про особливу „опіку“ Сталіна Україною: наприклад, того страшного 1937 року українці, якщо брати загальну кількість заарештованих в СРСР, становили 53 відс., поляки – 18.8 відс., німці – 10.2 відс., росіяни – 8 відс., євреї – 2.5 відс.

Нікчемне це слово – „відсотки“: на Соловках і в урочищі Сандармох загинули великі люди, особистості, таланти, генії, цвіт нашої нації.

А потім була війна, були нові мільйонні жертви на вівтар людноненависницької імперії.

Й ось такий безславний, ганебний кінець – з В. Путіним у Кремлі.

З глибоким сумом сповіщаємо всіх рідних, близьких, друзів, знайомих та вельмишановну українську громаду, що 8 серпня 2017 року, на 66-му році життя, упокоївся в Бозі наш дорогий Син, Брат, Дядько та Племінник

св. п.

ТАРАС ДОБУШ

народжений 29 грудня 1950 року в місті Ньюарк штат Нью-Джерзі

Покійний був заслуженим архітектором зі спеціалізацією в проектуванні українських церков.

У глибокому смутку залишилися:

тато і мама - Григорій та Галина Добуш (з дому Сидоренко)
сестра - Оля Лупань з чоловіком Володимиром
племінники - Андрій та Ніна Лупань
близькі та дальні родичі в Америці та Україні.

Похоронні відправи за новопредставленим рабом Божим відбулися 12 серпня в Церкві-Пам'ятнику Святого Андрія в Савт Баунд-Брук, Н.Дж. (South Bound Brook, NJ), а опісля на церковному цвинтарі.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів бажаючи можуть складати в пам'ять Покійного добродійні пожертви на підтримку Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA, 19111
www.uuarc.org

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 1 серпня 2017 року
відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А

д-р

Євген Федоренко

славіст, літературознавець, педагог, громадський діяч

Народжений 28 січня 1929 року
на хуторі Одринка на Харківщині

Почесний голова Шкільної Ради
іноземний член Академії педагогічних наук України
дійсний член Академії Вищої школи України

Навчався в:
Лювенському католицькому університеті (Бельгія, 1949-1955)
Фордгамському університеті (1963)
Нью-Йоркському університеті (1962-1969)

Праці:
«Стилеві шукання Михайла Коцюбинського» (1975)
«Рух опору і самооборони в Україні» (1977)
«Хрестоматія української літератури двадцятого століття» (1978)

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3011
e-mail: mdrich@unamember.com

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use,
representation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002

zblasnyj@verizon.net

*If 212-477-3002 landline not
working, please call 201-247-2413*

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

**Реклама –
ключ
до успішного
бізнесу!**

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ - АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

БЕЗКОШТОВНО
online банківські послуги

**MOBILE
App**

Реєстрування нового користувача в режимі реального часу!

**ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА**

**ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ**

**ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (ATM)**

**КЕРУВАННЯ КРЕДИТНИМИ
КАРТКАМИ ЧЕРЕЗ Direct VISA®**

**ОНЛАЙН BILL PAY ЗА
ДОПОМОГОЮ DirectPaySM**

І БІЛЬШЕ!

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government.
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Докладні інформації про цю послугу подані у
www.selfreliance.com/disclosures/.

За докладною інформацією телефонуйте на
безкоштовний № 888.222.8571.

ЗНАЙДІТЬ
НАС НА
App
Store

SELFRELANCE.COM